

Internationaal Zendingsgenootschap
GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN
 Reformatiebeweging

ZONSONDERGANGEN			
1	vrijdag Sabbat	5 januari 6 januari	• 16.43 uur • 16.44 uur
2	vrijdag Sabbat	12 januari 13 januari	• 16.53 uur • 16.54 uur
3	vrijdag Sabbat	19 januari 20 januari	• 17.04 uur • 17.05 uur
4	vrijdag Sabbat	26 januari 27 januari	• 17.16 uur • 17.18 uur
5	vrijdag Sabbat	2 februari 3 februari	• 17.29 uur • 17.31 uur
6	vrijdag Sabbat	9 februari 10 februari	• 17.42 uur • 17.44 uur
7	vrijdag Sabbat	16 februari 17 februari	• 17.55 uur • 17.57 uur
8	vrijdag Sabbat	23 februari 24 februari	• 18.08 uur • 18.10 uur
9	vrijdag Sabbat	1 maart 2 maart	• 18.20 uur • 18.22 uur
10	vrijdag Sabbat	8 maart 9 maart	• 18.33 uur • 18.35 uur
11	vrijdag Sabbat	15 maart 16 maart	• 18.45 uur • 18.47 uur
12	vrijdag Sabbat	22 maart 23 maart	• 18.57 uur • 18.59 uur
13	vrijdag Sabbat	29 maart 30 maart	• 19.09 uur • 19.11 uur

Tijden berekend voor midden Nederland
 (52°00' noorderbreedte en 5°00' oosterlengte)

Uitgegeven door de Generale Conferentie van de
 International Missionary Society
 Seventh Day Adventist Church Reform Movement
 P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
 625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
 Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
 e: info@sda1844.org i: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de
 Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging
 Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
 Tel. 0313-416 222 e: Rehoboth@ZDareformatie.org i: www.zdareformatie.org

Voorwoord

Met Gods genade zal het Bijbelboek Handelingen der apostelen het komende half jaar het studieonderwerp zijn in de sabbatscholen over de hele wereld. Dit boek is van groot belang, want het is het enige historische boek van het Nieuwe Testament. Het is de voornaamste bron van informatie over de vroegchristelijke kerk en bevat een nauwkeurige uiteenzetting van het verlossingsplan en de missie van de gemeente.

“De kerk is het door God aangewezen werktuig om mee te werken aan de redding der mensheid. Zij werd ingesteld tot dienen en haar zending is het evangelie aan de wereld uit te dragen. Van meet af aan is het Gods bedoeling geweest dat Zijn volheid en Zijn algenoegzaamheid door Zijn gemeente naar de wereld zullen worden weerkaatst. De leden van de kerk, die Hij uit de duisternis heeft geroepen tot Zijn wonderbaar licht, moeten Zijn heerlijkheid verkondigen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 9.

De schrijver van dit boek was Lukas, een Griekse christen en trouwe metgezel van de apostel Paulus, die het verslag rond 61 na Christus schreef, terwijl de apostel in Rome gevangen zat.

“Het gehele boek over de Handelingen moet zorgvuldig bestudeerd worden. Het staat vol kostbare instructie; het vermeldt ervaringen in het evangeliewerk en dat onderwijs hebben wij heden in ons werk nodig. Dit is een wondere geschiedenis; het gaat over de hoogste scholing die studenten op onze scholen moeten ontvangen (Brief 100, 1909).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 429.

“Lukas, de schrijver van het boek handelingen en Theophilus, aan wie het gericht is, hadden prettig samengewerkt. Theophilus had van Lukas veel onderricht en groot licht ontvangen. Lukas was de leraar van Theophilus geweest en hij voelde zich nog steeds verantwoordelijk om hem leiding te geven en te onderrichten, hem in zijn werk te steunen en te beschermen.

In die tijd was het gebruikelijk dat een schrijver zijn manuscript aan iemand anders zond voor onderzoek en kritiek. Lukas koos Theophilus als iemand, waarin hij vertrouwen stelde om dit belangrijke werk te doen. Eerst vestigde hij de aandacht van Theophilus op het verslag van het leven van Christus, zoals dat in het boek van Lukas staat, dat door dezelfde schrijver aan Theophilus was gericht. (Handelingen 1:1-5 aangehaald).... De leer van Christus moest bewaard blijven in manuscripten en boeken (MS 40, 1903).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 429.

“Christus besloot dat Hij, wanneer Hij van deze aarde zou opvaren, een gave zou schenken aan hen die in Hem hadden geloofd en aan hen die in Hem zouden geloven. Welke gave kon Hij geven die groot genoeg was om Zijn

hemelvaart naar de middelaarstroon te kennen te geven en luister bij te zetten? Deze gave moest beantwoorden aan Zijn grootheid en koningschap. Hij besloot Zijn vertegenwoordiger te geven, de derde persoon van de Godheid. Deze gave was niet te overtreffen. Hij zou alle gaven in één enkele geven, en daarom zou de goddelijke Geest, die bekerende, verlichtende en heiligende macht, Zijn gave zijn....” –*Bijbelkommentaar*, blz. 431.

Ook wordt het volk van God aan het einde der tijden de spaderegen beloofd, die hen in staat zal stellen om hun missie te voltooien en de heerlijkheid van God aan de wereld te weerspiegelen.

“Vraag de HEERE om regen ten tijde van de late regen. De HEERE maakt de onweerswolken, en Hij zal hun regen geven voor ieder gewas op het veld.” Zacharía 10:1.

“Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen zullen visioenen zien. Ja, zelfs op de dienaren en op de dienaressen zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten.” Joël 2:28, 29.

“De uitstorting van de Geest in de dagen van de apostelen was de ‘vroege regen’; en heerlijk was het resultaat. Maar de ‘late regen’ zal nog overvloediger zijn.” –*Ye Shall Receive Power*, blz. 301.

“Vóór de laatste uitstorting van Gods oordelen over de aarde zal er onder Gods volk zulk een herleving van de oorspronkelijke godsvrucht zijn, zoals er sinds de tijd van de apostelen geen meer geweest is. De Geest en de kracht van God zullen over Zijn kinderen worden uitgestort.” –*De grote strijd*, blz. 430.

Moge God de studie van de Handelingen der apostelen zegenen en Zijn volk een opwekking geven van ware godsvrucht. Hun meest dringende behoefte is om, onder leiding van de Heilige Geest, te voldoen aan de voorwaarden waaronder de Heer in staat zal zijn om de late regen in overvloed uit te storten. Moge het evangelie gepredikt worden en Zijn volk voorbereid worden op de spoedige wederkomst van de Heer.

–*De broeders en zusters
van de Predikersafdeling en de Generale Conferentie*

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	1
1. De oproep	5
2. Een vervanger kiezen	11
3. Handelingen door de Heilige Geest.....	17
4. De Heilige Geest werkte in Petrus	23
5. Door Christus veranderd.....	28
6. Bedroef de Heilige Geest niet.....	35
7. De benoeming van de zeven diakenen.....	42
8. Gewelddadige vervolging.....	48
Zendingsbericht van Ethiopië	53
9. Van vervolger tot discipel.....	55
10. Niets is toeval.....	62
11. Verstrooid omwille van het evangelie	68
12. Dienende engelen	73
13. Een vrezende jongeman.....	80

-
- **De sabbatschoollessen worden uitgegeven door:** De Generale Conferentie van de International Missionary Society Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A.
e-Mail: info@sda1844.org
Tel. +1 770-748-0077 – Fax +1 770-748-0095
 - **Auteur van dit kwartaal:**
Br. Ruben Martinez Belmontes
 - **Revisie en supervisie van de inhoud:**
De Predikersafdeling van de Generale Conferentie
 - **Nederlandse vertaling, vormgeving en druk:**
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
Middachterlaan 2 – 6955 JC – Ellecom – Nederland
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Tel. +31 (0)313-416 222 (op werkdagen van 08.30u. tot 12.30u.)
 - **Abonnementen:** Jaarlijks wordt in het najaar een bestelformulier uitgegeven, waarop u kunt aangeven dat u dat komend jaar de sabbatschoollessen wilt ontvangen. De prijs voor een jaarabonnement staat op dat formulier vermeld. Betaling dient te geschieden door middel van een factuur, welke u automatisch krijgt toegestuurd vanuit zendingshuis ‘Rehoboth’. Op het formulier kunt u overigens aangeven of u alles in één keer wilt betalen of per kwartaal.
 - **Digitale sabbatschoollessen:** In het Nederlands gratis beschikbaar via de website: www.zdareformatie.org. Lessen in het Engels zijn te vinden op de officiële website van de Generale Conferentie: <http://sda1844.org/publishing/>. De Spaanse versie is hier te vinden: <http://asd1844.org/publicaciones/>.
 - **Gebruikte Bijbelvertaling:** Om de leesbaarheid bij de studie van de Sabbatschoollessen te vergroten, maken wij bij de versie met Bijbelteksten gebruik van de *Herziene* Statenvertaling. Ons eigen uitgangspunt en advies blijft echter om bij Bijbelstudies te allen tijde de Statenvertaling er naast te houden, omdat de oorspronkelijke Statenvertaling onze leidraad blijft bij het verdedigen van onze geloofsprincipes.

**De extra sabbatschoolcollecte is bestemd voor
het Norman College, Verenigde Staten**

Dat God uw gulle bijdrage mag zegenen!

1^e Les

Sabbat 6 januari 2024

Sabbatbegin 16.43 ^{u.} ↔ 16.44 ^{u.}

De oproep

“En Hij ging zitten, riep de twaalf en zei tegen hen: Als iemand de eerste wil zijn, moet hij de laatste van allen zijn en een dienaar van allen.”
Markus 9:35.

“De Joodse leiders vonden zich te geleerd om nog onderwijs te ontvangen, te rechtvaardig om verlossing van node te hebben, te hoog vereerd dan dat zij de eer die van Christus komt, behoefden. De Heiland wendde Zich van hen af, om aan anderen de voorrechten die zij hadden misbruikt en het werk dat zij hadden geringeschat, toe te vertrouwen.”
—*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 13.

ZONDAG

“Het zwakke van de wereld”

- 1. Wie werd door Jezus geroepen om Zijn werk op aarde voort te zetten? Matthéüs 10:1-4.**

Matthéüs 10:1-4 *En Hij riep Zijn twaalf discipelen bij Zich en gaf hun macht over de onreine geesten om die uit te drijven, en om iedere ziekte en elke kwaal te genezen. De namen nu van de twaalf apostelen zijn deze: de eerste, Simon die Petrus genoemd werd, en Andreas, zijn broer; Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer; Filippus en Bartholomeüs; Thomas en Mattheüs, de tollenaar; Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Lebbeüs, die ook Thaddeüs genoemd werd; Simon Kananites en Judas Iskariot, die Hem ook verraden heeft.*

“Bij het aanstellen van de twaalf werd de eerste stap ondernomen voor de organisatie van de gemeente, die na Christus’ hemelvaart

Zijn werk op aarde moest voortzetten. Over deze aanstelling luidt het verlag: ‘En Hij ging de berg op en riep tot Zich, wie Hij Zelf wilde, en zij kwamen tot Hem. En Hij stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken.’ (Markus 3:13, 14) [...]

De discipelen moesten als Christus’ getuigen uitgaan om aan de wereld bekend te maken wat zij van Hem gezien en gehoord hadden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 15.

MAANDAG

2. Waarom koos Hij mannen met weinig opleiding? 1 Korinthe 1:25-29.

1 Korinthe 1:25-29 *Want het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen. Let namelijk op uw roeping, broeders: er zijn onder u niet veel wijzen naar het vlees, niet veel machtigen, niet veel aanzienlijken. Maar het dwaze van de wereld heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en het zwakke van de wereld heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen. En het onaanzienlijke van de wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en wat niets is, om wat iets is teniet te doen, opdat geen vlees voor Hem zou roemen.*

“Jezus koos ongeletterde vissers, omdat zij niet opgeleid waren in de overleveringen en verkeerde gewoonten van hun tijd. Het waren mannen met een natuurlijke begaafdheid, die nederig waren, bereid zich te laten onderwijzen. Hij kon deze mannen opleiden voor Zijn werk. Menigeen in het gewone dagelijkse leven doet zijn gewone werk zonder zich bewust te zijn van de krachten die hij bezit. Als hij ze zou gebruiken, zouden ze hem verheffen tot het peil van de groten op aarde. De aanraking van een bekwame hand is nodig deze sluimerende vermogens te wekken. Jezus heeft zulke mensen als medewerkers gekozen en hun het voordeel van de omgang met Hem geschonken. De groten der wereld hebben nooit een dergelijke leraar gehad. Nadat de discipelen door de Heiland waren opgeleid, waren ze niet langer onwetend en onopgeleid. Zij leken op Hem in verstand en karakter en de mensen beseften dat ze met Jezus geweest waren.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 198.

“Drie en een half jaar lang ontvingen de discipelen onderricht van de grootste Leraar die de wereld ooit heeft gekend. Door persoonlijk

contact en omgang leidde Christus hen op voor Zijn dienst. Dag aan dag wandelden en spraken zij met Hem, hoorden Zijn bemoedigende woorden tot de vermoeiden en beladenen en zagen de openbaring van Zijn macht ten behoeve van zieken en bedroefden. Soms onderwees Hij hen, zittende te midden van hen op een berghelling; dan weer deed Hij hen op het strand of wandelend op de weg de verborgenheden van Gods koninkrijk kennen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 14.

DINSDAG

De scheidingsmuur afbreken

3. **Hoe liet Jezus Zijn discipelen zien dat het evangelie zich spoedig sterk op de heidenen zou richten? Lukas 7:1-10; Markus 7:24-30.**

Lukas 7:1-10 *Nadat Hij al Zijn woorden beëindigd had ten aanhoren van het volk, ging Hij Kapernaüm binnen. En een dienaar van een zekere hoofdman over honderd, die hij zeer waardeerde, was ziek en lag op sterven. Toen hij over Jezus gehoord had, stuurde hij de oudsten van de Joden naar Hem toe en dezen vroegen Hem te komen en zijn dienaar gezond te maken. Toen die bij Jezus gekomen waren, smeekten zij Hem indringend en zeiden: Hij is het waard dat U dat voor hem doet, want hij heeft ons volk lief en heeft zelf de synagoge voor ons gebouwd. En Jezus ging met hen mee, maar toen Hij niet ver meer van het huis was, stuurde de hoofdman enkele vrienden naar Hem toe om tegen Hem te zeggen: Heere, doe geen moeite, want ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt. Daarom heb ik ook mijzelf niet waard geacht naar U toe te komen, maar spreek een woord en mijn knecht zal genezen zijn. Want ik ben ook iemand die onder gezag van anderen gesteld is, en heb zelf soldaten onder mij; ik zeg tegen de een: Ga! en hij gaat; en tegen de ander: Kom! en hij komt; en tegen mijn dienaar: Doe dat! en hij doet het. Toen Jezus dit hoorde, verwonderde Hij Zich over hem, en Hij keerde Zich om en zei tegen de menigte die Hem volgde: Ik zeg u: Ik heb zelfs in Israël zo'n groot geloof niet gevonden. En toen zij die gestuurd waren, in het huis teruggekeerd waren, vonden zij de zieke dienaar gezond.*

Markus 7:24-30 *En Hij stond op en vertrok vandaar naar het gebied van Tyrus en Sidon; en toen Hij een huis binnengegaan was, wilde Hij niet dat iemand het wist, maar Hij kon niet verborgen blijven. Want*

een vrouw van wie het dochttertje een onreine geest had, hoorde van Hem, kwam en viel neer aan Zijn voeten. Deze vrouw nu was een Griekse, afkomstig uit Syro-Fenicië; en zij vroeg Hem de demon uit haar dochter uit te drijven. Maar Jezus zei tegen haar: Laat eerst de kinderen verzadigd worden, want het is niet behoorlijk het brood van de kinderen te nemen en naar de hondjes te werpen. Maar zij antwoordde en zei tegen Hem: Ja, Heere, maar de hondjes eten toch ook onder de tafel van de kruimels van de kinderen. En Hij zei tegen haar: Omwille van dit woord ga heen, de demon is uit uw dochter uitgegaan. En toen zij in haar huis kwam, merkte zij dat de demon uitgegaan was en dat haar dochter op bed lag.

“De Heiland verlangde ernaar om aan Zijn discipelen de waarheid te ontsluiten betreffende het wegbreken van ‘de tussenmuur, die scheiding maakte’ tussen Israël en de andere naties, – de waarheid, dat ‘de heidenen medeërfgnamen zijn’ met de joden en ‘medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie.’ (Éfeze 2:14; 3:6) Deze waarheid werd gedeeltelijk geopenbaard, toen Hij het geloof van de hoofdmans over honderd te Kapernaüm beloofde en ook toen Hij het evangelie aan de inwoners van Sichar predikte. Nog duidelijker kwam dit naar voren tijdens Zijn bezoek aan Fenicië, toen Hij de dochter van de Kanaänitische vrouw genas. Deze ervaringen droegen ertoe bij dat de discipelen gingen begrijpen, dat er onder degenen die door velen als onwaardig om verlost te worden werden beschouwd, vele zielen waren die hunkerden naar het licht der waarheid. Aldus trachtte Christus Zijn discipelen van de waarheid te overtuigen, dat er in het Koninkrijk Gods geen grenzen, geen rassen of standen en geen adelstand bestaan; dat zij naar alle volkeren moesten uitgaan om de boodschap van een liefdevolle Heiland te brengen.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 15, 16.

WOENSDAG

4. **Hoe was Christus van plan om eenheid te bereiken onder de twaalf discipelen, die duidelijke karakterverschillen hadden? Johannes 17:21, 23.**

Johannes 17:21, 23 *Opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt. [...] Ik in hen, en U in Mij, opdat zij*

volmaakt één zijn en opdat de wereld erkent dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij hebt liefgehad.

“Deze eerste discipelen legden een opmerkelijke verscheidenheid aan de dag. Zij moesten de leraren der gehele wereld worden, en zij vertegenwoordigden in hoge mate gevarieerde karaktertypen. Opdat zij met succes het werk waartoe zij geroepen waren, zouden uitvoeren, moesten deze mannen, zo verschillend in aanleg, van karakter en levensgewoonten, komen tot eenheid in gevoelen, gedachte en handeling. Het was Christus’ bedoeling deze eenheid te bewerkstelligen. En daarom trachtte Hij hen één te maken met Zichzelf. Zijn bezorgdheid voor hen wordt uitgedrukt in Zijn gebed tot de Vader.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 16.

DONDERDAG

Kostbare beloften

5. **Met welke bemoedigende woorden vertelde Hij Zijn discipelen dat Hij zou terugkeren? Johannes 14:1-3.**

Johannes 14:1-3 *Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.*

“Hij sprak tot hen ook woorden van hoop en bemoediging. Hij zei: ‘Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben. En waar ik heen ga, daarheen weet gij de weg.’ (Johannes 14:1-4)

Ter wille van u ben Ik in de wereld gekomen. Voor u heb Ik gewerkt. Als Ik wegga, zal Ik met ijver voor u blijven arbeiden. Ik kwam tot de wereld om Mijzelf aan u te openbaren, opdat gij moogt geloven. Ik ga naar Mijn Vader om in uw belang met Hem samen te werken.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 17.

6. **Welke andere rijke belofte gaf Hij hun? Johannes 15:26, 27; 14:16, 17.**

Johannes 15:26, 27; 14:16, 17 *Maar wanneer de Trooster is gekomen, Die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest van de waarheid, Die van de Vader uitgaat, zal Die over Mij getuigen. En u zult ook getuigen, want u bent van het begin af bij Mij. [...] En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.*

“Hiermede bedoelde Christus niet dat de discipelen krachtiger pogingen zouden aanwenden dan Hij had gedaan, maar dat hun arbeid grotere omvang zou hebben. Hij doelde niet alleen op het doen van wonderen, maar op alles wat door de werking van de Heilige Geest zou plaatsvinden. ‘Wanneer de Trooster komt, die Ik u zenden zal van den Vader, de Geest der waarheid, die van den Vader uitgaat, zal deze van Mij getuigen; en gij moet ook getuigen, want gij zijt van het begin aan met Mij.’ (Johannes 15:26, 27)

Op wonderbare wijze werden deze woorden vervuld. Na de nederdaling van de Heilige Geest waren de discipelen zo vervuld van liefde voor Hem en voor degenen voor wie Hij stierf, dat harten werden ontroerd door de woorden die zij spraken en de gebeden die zij opzonden. Zij spraken in de kracht van de Heilige Geest, en door de invloed van die kracht werden duizenden bekeerd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 17.

7. **Wat is de betekenis van Jezus’ ernstige smeekbede aan Zijn Vader? Johannes 17:20, 21.**

Johannes 17:20, 21 *En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven, opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt.*

“Wanneer het gebed van Christus ten volle wordt geloofd, wanneer de aanwijzing daarin in het dagelijkse leven van Gods volk wordt opgevolgd, zal eenheid van actie in onze rijen gezien worden. De ene broeder zal met de andere broeder worden verbonden door de gouden banden van de liefde van Christus. Alleen de Geest van God kan deze eenheid tot stand brengen. Hij Die Zichzelf heiligde, kan Zijn discipelen heiligen. Verbonden met Hem zullen ze met elkander verbonden zijn in het allerheiligst geloof. Wanneer wij streven naar deze eenheid zoals God dat wil, zullen we tot deze eenheid komen.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 253.

Ter overdenking

“Als Christus’ vertegenwoordigers moesten de apostelen een vastberaden indruk op de wereld maken. Het feit dat zij eenvoudige lieden waren, zou hun invloed niet doen afnemen, maar versterken, want de gedachten van hun toehoorders zouden zich niet op hen, maar op de Heiland richten, die, hoewel ongezien, nog steeds met hen samenwerkte. De wondervolle prediking der apostelen, hun woorden van moed en vertrouwen, zouden allen ervan overtuigen dat zij niet in eigen kracht handelden, maar in de kracht van Christus. Zich verootmoedigend, zouden zij verklaren dat Hij, die de Joden hadden gekruisigd, de Vorst des Levens, de Zoon van de levende God was, en dat zij in Zijn naam de werken verrichtten, die Hij gedaan had.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 17, 18.

2^e Les

Sabbat 13 januari 2024

Sabbatbegin 16.53 ^u ↔ 16.54 ^u.

Een vervanger kiezen

“En zij baden en zeiden: U Heere, Kenner van het hart van allen, wijs van deze twee er een aan, die U uitgekozen hebt.” Handelingen 1:24.

“God wil Zijn volk leren in alle voorzichtigheid te handelen en in alle wijsheid mannen te kiezen die heilige panden niet zullen verraden. Wanneer ten tijde van Christus de gelovigen op hun hoede moesten zijn wat betreft het kiezen van mannen voor verantwoordelijke posten, zullen

wij, die in deze tijd leven, zeer zeker met grote omzichtigheid moeten handelen. Wij moeten elk geval voor God brengen en in ernstig gebed Hem vragen voor ons te kiezen.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 427.

ZONDAG

1. **Aan wie was het boek Handelingen der apostelen gericht? Wat staat er opgetekend over Lukas en Theofilus? Handelingen 1:1, 2; Lukas 1:1-4.**

Handelingen 1:1, 2 *Het eerste boek heb ik gemaakt, o Theofilus, over alles wat Jezus begonnen is te doen én te onderwijzen, tot op de dag waarop Hij opgenomen is, nadat Hij door de Heilige Geest aan de apostelen, die Hij uitgekozen had, opdrachten had gegeven.*

Lukas 1:1-4 *Aangezien velen ter hand genomen hebben een verslag op te stellen van de dingen die onder ons volkomen zekerheid hebben, zoals zij die van het begin af ooggetuigen en dienaren van het Woord zijn geweest, aan ons overgeleverd hebben, heeft het ook mij goedgedacht, na alles van voren af aan nauwkeurig onderzocht te hebben, het geordend voor u te beschrijven, hooggeachte Theofilus, opdat u de zekerheid kent van de dingen waarin u onderwezen bent.*

MAANDAG

“Maar u zult de kracht ... ontvangen”

2. **Waarop wachtten de discipelen in Jeruzalem nadat Jezus naar de hemel was opgestegen? Handelingen 1:4, 5.**

Handelingen 1:4, 5 *En toen Hij met hen samen was, beval Hij hun dat zij niet uit Jeruzalem weg zouden gaan, maar de belofte van de Vader zouden verwachten, die u, zei Hij, van Mij gehoord hebt; want Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen.*

“Christus gebood Zijn discipelen dat zij hun arbeid in Jeruzalem moesten beginnen. Deze stad was het toneel geweest van Zijn verbaazingwekkend offer voor het menselijk geslacht. Daar had Hij, in menselijke gedaante, met mensen gewandeld en gesproken, en weinigen hadden beseft hoe dicht de hemel zich tot de aarde had neergebogen. Daar was Hij veroordeeld en gekruisigd. In Jeruzalem

waren er velen die heimelijk geloofden dat Jezus van Nazareth de Messias was, en velen die door priesters en oversten waren bedrogen. Aan dezen moest het evangelie verkondigd worden. Zij moesten tot bekering worden geroepen.

De geweldige waarheid dat alleen door Christus vergeving van zonden kon worden verkregen, moest hun duidelijk worden gemaakt. En daar geheel Jeruzalem nog in beroering was door de aangrijpende gebeurtenissen van de laatste weken, zou de prediking van de discipelen een diepe indruk maken. [...]

In gehoorzaamheid aan het bevel van Christus wachtten zij te Jeruzalem op de belofte des Vaders, – de uitstorting van de Heilige Geest. Zij wachtten niet in ledigheid. Het getuigenis verhaalt dat zij ‘voortdurend in de tempel waren, lovende God.’ (Lukas 24:53) Ook kwamen zij samen om in de naam van Jezus hun smeekbeden voor de Vader te brengen. Zij wisten dat zij een Plaatsvervanger in de hemel, een Voorspraak voor de troon van God hadden. In eerbiedig ontzag bogen zij zich neer in gebed, de verzekering herhalend: ‘Als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in Mijn naam. Tot nog toe hebt gij niet om iets gebeden in Mijn naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij.’ (Johannes 16:23, 24) Hoger, steeds hoger strekten zij de hand des geloofs uit, met de zeer belangrijke bewijsgrond: ‘Christus Jezus is de Gestorvene, wat meer is, de Opgewekte, die ter rechterhand Gods is, die ook voor ons pleit.’ (Romeinen 8:34)” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 23, 25.

DINSDAG

3. Welke plekken droeg Hij hen op om te gaan evangeliseren? Hoe moesten ze dit doen? Handelingen 1:8.

Handelingen 1:8 *Maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.*

“Philippus’ werk te Samaria werd met bijzondere zegen bekroond, en hierdoor aangemoedigd, zond hij een boodschap naar Jeruzalem om hulp. De apostelen verstonden nu beter de betekenis van Christus’ woorden: ‘Gij zult Mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde.’ (Handelingen 1:8).” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 78.

“Zal op dezelfde wijze terugkomen”

4. **Hoe zal Jezus’ terugkeer naar deze aarde eruitzien? Handelingen 1:9-12.**

Handelingen 1:9-12 *En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij, terwijl Hij van hen wegging, hun ogen naar de hemel gericht hielden, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding, die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan. Toen keerden zij terug naar Jeruzalem, van de berg die de Olijfberg genoemd wordt, die vlak bij Jeruzalem is en daar een sabbatsreis vandaan ligt.*

“De belofte van Christus’ wederkomst moest in de gedachten der discipelen altijd levendig blijven. Deze Jezus, die zij ten hemel hadden zien opvaren, zou wederkomen om diegenen die zich hier op aarde in Zijn dienst stellen, tot Zich te nemen. Dezelfde stem die tot hen gezegd had: ‘Zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld’, zou hen welkom heten in Zijn tegenwoordigheid in het hemels koninkrijk.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 24.

“Laat een ander zijn ambt ... nemen”

5. **Welk voorstel deed Petrus aan zijn medeapostelen met betrekking tot de plaats die door Judas was vrijgekomen? Hoe dient elk kind van God voor zijn eigen verantwoordelijkheden te zorgen? Handelingen 1:16-20; Openbaring 3:11.**

Handelingen 1:16-20 *Mannenbroeders, dit Schriftwoord moest vervuld worden dat de Heilige Geest bij monde van David van tevoren gesproken heeft over Judas, die gids geweest is voor hen die Jezus gevangennamen; want hij werd bij ons gerekend en had aan deze bediening deel gekregen. Deze nu heeft met het loon van de ongerechtigheid een stuk grond verkregen, en nadat hij voorovergevallen was, barstte hij in het midden open en kwamen al zijn ingewanden*

naar buiten. En het is bekend geworden bij allen die in Jeruzalem wonen, zodat dat stuk grond in hun eigen taal Akeldama genoemd wordt, dat wil zeggen: bloedakker. Want er staat geschreven in het boek van de Psalmen: Laat zijn woonplaats woest worden en laat er niemand zijn die daarin woont. En: Laat een ander zijn ambt als opziener nemen.

Openbaring 3:11 *Zie, Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal wegnemen.*

“In het eerste hoofdstuk van Handelingen wordt eveneens aanwijzing gegeven in zake het kiezen van mannen om verantwoordelijkheden in de gemeente te dragen. Het afvallen van Judas had in de rijen der apostelen een plaats opengelaten, en het was nodig dat een ander werd gekozen om die plaats in te nemen. Naar aanleiding hiervan zei Petrus: Het is dan nodig dat van de mannen die met ons omgegaan hebben al de tijd in welke de Here Jezus onder ons in- en uitgegaan is, beginnende van de doop van Johannes, tot de dag toe in welke Hij van ons opgenomen is, één van hen met ons getuige worde Zijner opstanding.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 426.

VRIJDAG

**6. Wie werd er uitgekozen om de lege positie in te vullen?
Handelingen 1:23-25.**

Handelingen 1:23-25 *En zij stelden er twee voor: Jozef, die Barsabas heette, die ook Justus genoemd werd, en Matthias. En zij baden en zeiden: U Heere, Kenner van het hart van allen, wijs van deze twee er een aan, die U uitgekozen hebt om deel te krijgen aan deze bediening, namelijk aan het apostelschap, waarvan Judas afgeweken is om naar zijn eigen plaats te gaan.*

“Mannen die een diepere ervaring, niet in de aangelegenheden die henzelf betreffen, maar in de aangelegenheden Gods, alsook een bredere kennis van het karakter van Christus zullen opdoen, moeten met verantwoordelijkheid bekleed worden. Hoe beter zij Christus kennen, des te trouwer vertegenwoordigen zij Hem in de wereld. Zij moeten luisteren naar Zijn stem en acht slaan op Zijn woorden.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 427, 428.

7. Wat zegt de Bijbel over degene die werd uitgekozen? Handelingen 1:26; 2:14.

Handelingen 1:26; 2:14 *En zij wierpen hun loten en het lot viel op Matthias; en hij werd met instemming van allen aan de elf apostelen toegevoegd. [...] Maar Petrus, die daar met de elf andere apostelen stond, verhief zijn stem en sprak tot hen: Joodse mannen en u allen die in Jeruzalem woont, dit moet u bekend zijn en laat mijn woorden tot uw oren doordringen:*

“Ik geloof niet in het werpen van een lot. Wij hebben in de Bijbel een duidelijk ‘Aldus zegt de Here’ met betrekking tot alle kerkelijke plichten.... Lees de Bijbel onder veel gebed. Probeer niet om anderen te vernederen, maar verneder uzelf voor God en handel zachtmoedig met elkaar. Het werpen van het lot voor ambtsdragers in de gemeente is niet naar Gods plan (Brief 37, 1900).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 435.

“Laat mannen met verantwoordelijkheid worden opgeroepen om de ambtenaren van de gemeente te kiezen. –*Letter 37, 1900.*” –*Selected Messages*, boek 2, blz. 328.

Ter overdenking

“Gods werk moet voor Zijn volk steeds meer geheiligd worden. In elk opzicht moeten we het verheven karakter van de waarheid verheerlijken. Zij die in onze instellingen gesteld zijn als wachters van het werk Gods, moeten altijd de wil en de weg van God voorop plaatsen. Het welvaren van het werk in het algemeen hangt af van de getrouwheid van mannen die zijn aangewezen om in de gemeenten de wil van God ten uitvoer te brengen.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 427.

Handelingen door de Heilige Geest

“En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.” Handelingen 2:4

“In gehoorzaamheid aan het bevel van Christus wachtten zij te Jeruzalem op de belofte des Vaders, – de uitstorting van de Heilige Geest.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 25.

ZONDAG

Uitstorting van de Heilige Geest

1. **Wat was de geestelijke toestand van de gelovigen voordat de Heilige Geest werd uitgestort? Wat moet er op vergelijkbare wijze gebeuren vóór de uitstorting van de late regen? Handelingen 1:14, 15; 2:1, Zacharía 10:1.**

Handelingen 1:14, 15; 2:1 *Dezen bleven allen eensgezind volharden in het bidden en smeken, met de vrouwen en Maria, de moeder van Jezus, en met Zijn broers. En in die dagen stond Petrus op te midden van de discipelen – er was namelijk een menigte bijeen van ongeveer honderdtwintig personen – en sprak. [...] En toen de dag van het Pinkster feest vervuld werd, waren zij allen eensgezind bijeen.*

Zacharía 10:1 *Vraag de HEERE om regen ten tijde van de late regen. De HEERE maakt de onweerswolken, en Hij zal hun regen geven voor ieder gewas op het veld.*

“Terwijl de discipelen wachtten op de vervulling van de belofte, vertrootheidgen zij zich in oprecht berouw en beleden zij hun ongelooft. Toen zij zich de woorden die Jezus vóór Zijn dood tot hen had gesproken, weer te binnen brachten, begrepen zij daarvan steeds beter de betekenis. Waarheden die zij vergeten waren werden hun weer in herinnering gebracht en zij herhaalden deze voor elkander. [...]

De discipelen baden met grote ernst om in staat te worden gesteld de mensen te bereiken en in hun dagelijkse omgang die woorden te spre-

ken waardoor zondaren tot Christus zouden worden geleid. Alle geschillen, elk verlangen naar voorrang uit hun gemoed verdrijvend, sloten zij zich als broeders in Christus dicht aaneen. Zij kwamen steeds nader tot God en werden zich zodoende steeds meer bewust van het voorrecht dat zij hadden gehad, zo nauw met Christus verbonden te zijn geweest. [...]

Deze dagen van voorbereiding waren dagen van diepgaand zelf-onderzoek. De discipelen voelden hun geestelijke nood en riepen tot de Here om de heilige zalving die hen voor het werk van zielen-redding moest bekwamen. Zij vroegen niet alleen voor zichzelf om een zegen. Aan hen was de last opgelegd om zielen te redden. Zij waren zich ervan bewust dat het evangelie aan de gehele wereld moest worden gebracht en zij maakten aanspraak op de kracht die Christus had beloofd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 25, 26.

MAANDAG

2. **Wat werd er ervaren door de 120 mensen die samen in de bovenzaal waren? Handelingen 2:2, 3.**

Handelingen 2:2, 3 *En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en dat vervulde heel het huis waar zij zaten. En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen.*

“De Heilige Geest rustte in de vorm van vurige tongen op hen die samengekomen waren. Dit was een symbool van de gave die toen aan de discipelen werd geschonken, en die hen in staat stelde om talen die hun voorheen onbekend waren, vloeiend te spreken. De verschijning van vuur kenmerkte de brandende ijver waarmee de apostelen hun taak zouden verrichten en de kracht die hun werk zou begeleiden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 27, 28.

DINSDAG

3. **Gegrepen door de opwindung werden de mensen verrast door iets wonderbaarlijks. Wat was dat? Handelingen 2:6.**

Handelingen 2:6 *Toen dan dit geluid klonk, kwam de menigte samen en raakte in verwarring, want ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken.*

“Deze gebeurtenis is zeer belangwekkend. Stel u de mensen voor die uit alle richtingen komen om de discipelen te horen getuigen van de waarheid zoals die in Jezus is. Zij dringen naar binnen; de tempel is overvol. Priesters en oversten zijn er, de donkere blik van boosaardigheid nog op het gelaat, hun harten nog steeds van haat jegens Christus vervuld, hun handen onrein van het bloedvergieten, toen zij de Verlosser der wereld kruisigden. Zij hadden verwacht dat de apostelen, onder de strenge hand van verdrukking en moord, terneergeslagen zouden zijn door angst, maar zij zien hen, boven alle angst verheven en vervuld van de Geest, de godheid van Jezus van Nazareth met kracht verkondigen. Zij horen, hoe zij met alle vrijmoedigheid verklaren dat de onlangs vernederde, bespote, door wrede handen gegeselde en gekruisigde Mens de Vorst des Levens is, nu verhoogd aan de rechterhand van God. [...]

Christus' hemelvaart was het teken dat Zijn volgelingen de beloofde zegen zouden ontvangen. Op deze gebeurtenis moesten zij wachten alvorens met hun werk te beginnen. Toen Christus de hemelse poorten binnenging, werd Hij te midden van de Hem aanbeddende engelen op de troon verheven. Zodra deze plechtigheid had plaatsgehad, daalde de Heilige Geest in rijke stromen op de discipelen neer, en Christus was in werkelijkheid verheerlijkt met de heerlijkheid die Hij vanaf alle eeuwigheid bij de Vader had. De uitstorting op Pinksteren was de hemelse boodschap dat de inhuldiging van de Verlosser was voleindigd. Overeenkomstig Zijn belofte had Christus vanuit de hemel de Heilige Geest op Zijn volgelingen doen neerdalen, ten teken dat Hij, als Priester en Koning, alle gezag in de hemel en op de aarde had ontvangen en de Gezalfde over Zijn volk was.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 30, 27.

WOENSDAG

4. Wat zeiden enkele anderen in de menigte? Handelingen 2:13.

Handelingen 2:13 *Anderen zeiden spottend: Zij zijn vol zoete wijn.*

“De priesters, vastbesloten om de wonderwerkende kracht van de discipelen op een natuurlijke wijze te verklaren, beweerden dat de discipelen, door een overmatig gebruik van de voor het feest bereide nieuwe wijn, dronken waren. Sommigen van de meest onwetenden onder het volk namen deze voorstelling van zaken voor waarheid aan, maar de meer verstandigen wisten dat deze aantijging vals was, en zij die de ver-

schillende talen verstonden, getuigden van de nauwkeurigheid waarmee deze door de discipelen werden gesproken.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 29.

DONDERDAG

De preek van Petrus met Pinksteren

5. **Wat had de profeet Joël vele jaren eerder geprofeteerd? Naar welke tekenen verwees hij? Handelingen 2:14-21.**

Handelingen 2:14-21 *Maar Petrus, die daar met de elf andere apostelen stond, verhief zijn stem en sprak tot hen: Joodse mannen en u allen die in Jeruzalem woont, dit moet u bekend zijn en laat mijn woorden tot uw oren doordringen: deze mensen zijn namelijk niet dronken, zoals u vermoedt, want het is pas het derde uur van de dag. Maar dit is wat gesproken is door de profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienaren en op Mijn dienaressen zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren. En Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden: bloed, vuur en rookwalm. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en ontzagwekkende dag van de Heere komt. En het zal zo zijn dat ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zalig zal worden.*

“In antwoord op de beschuldiging van de priesters, toonde Petrus aan dat hetgeen zij hier aanschouwden een rechtstreekse vervulling was van de profetie van Joël, waarin voorzegd was dat zulk een macht over de mensen komen zou om hen voor een speciaal werk te bekwamen. Petrus sprak tot hen: ‘Gij Joden en allen, die te Jeruzalem woonachtig zijt, dit zij u bekend en neemt mijn woorden ter ore. Want deze mensen zijn niet dronken, zoals gij onderstelt, want het is het derde uur van de dag; maar dit is het, waarvan gesproken is door de profeet Joël: “En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen; ja, zelfs op Mijn dienstknechten en

Mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren.” ’ ’ –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 29.

VRIJDAG

6. **Wat vertelde de apostel Petrus hen nog meer over de profetie van koning David? Handelingen 2:31-33; Psalm 16:10, 11.**

Handelingen 2:31-33 *Daarom voorzag hij dit en zei hij over de opstanding van Christus dat Zijn ziel niet is verlaten in het graf en dat Zijn vlees geen ontbinding heeft gezien. Deze Jezus heeft God doen opstaan, waarvan wij allen getuigen zijn. Hij dan, Die door de rechter hand van God verhoogd is en de belofte van de Heilige Geest ontvangen heeft van de Vader, heeft dit uitgestort wat u nu ziet en hoort.*

Psalm 16:10, 11 *Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet. U maakt mij het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd.*

“Zij hadden verwacht dat de apostelen, onder de strenge hand van verdrukking en moord, terneergeslagen zouden zijn door angst, maar zij zien hen, boven alle angst verheven en vervuld van de Geest, de godheid van Jezus van Nazareth met kracht verkondigen. Zij horen, hoe zij met alle vrijmoedigheid verklaren dat de onlangs vernederde, bespotten, door wrede handen gezeselde en gekruisigde Mens de Vorst des Levens is, nu verhoogd aan de rechterhand van God.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 30.

SABBAT

7. **Hoe werden de harten van de toehoorders bewogen door de prediking van Petrus onder de kracht van de Heilige Geest? Hoe zal dit herhaald worden in de uitstorting van de late regen? Handelingen 2:37-39, 41; Zacharía 10:1.**

Handelingen 2:37-39, 41 *En toen zij dit hoorden, werden zij diep in het hart geraakt en zeiden tegen Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannenbroeders? En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest*

ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die veraf zijn, zovelen als de Heere, onze God, ertoe roepen zal. [...] Zij nu die zijn woord met vreugde aannamen, werden gedoopt; en ongeveer drieduizend zielen werden er op die dag aan hen toegevoegd.

Zacharía 10:1 *Vraag de HEERE om regen ten tijde van de late regen. De HEERE maakt de onweerswolken, en Hij zal hun regen geven voor ieder gewas op het veld.*

“Maar tegen het einde van de oogst op aarde is een speciale uitstorting van genade beloofd, om de gemeente op de komst van de Zoon des mensen voor te bereiden. Deze uitstorting van de Geest wordt met het vallen van de spade regen vergeleken. Om deze verhoogde kracht des Geestes moeten de christenen hun gebeden tot de God van de oogst opzenden, ‘ten tijde van de late regen’.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 40.

“Het belangrijke werk van de evangelieverkondiging zal niet worden afgesloten met een geringere openbaring van Gods kracht dan waarmee het begon. De profetieën die werden vervuld door de uitstorting van de vroege regen in de begindagen van de gemeente, zullen opnieuw worden vervuld door de late regen aan het einde van de evangelieverkondiging. [...] De gezichten van Gods boodschappers zullen stralen van heilige toewijding. Ze zullen van de ene plaats naar de andere gaan om de boodschap van de hemel te verkondigen. De waarschuwing zal door duizenden stemmen aan de hele aarde worden gebracht. Er zullen wonderen gebeuren, zieken zullen worden genezen en de gelovigen zullen tekenen en wonderen meemaken.” –*De grote strijd*, blz. 565.

Ter overdenking

“De boodschap zal niet zozeer door argumenten, maar wel door de grote overtuigingskracht van Gods Geest worden gesteund. De argumenten zijn al aangevoerd. Het zaad is reeds uitgestrooid. Nu moet het ontkiemen en vrucht dragen. De publicaties die door geschriftenevangelisten zijn verspreid hebben hun uitwerking niet gemist. Velen waren wel onder de indruk van de boodschap gekomen, maar hadden de waarheid niet ten volle begrepen of gehoorzaamd. Nu dringen de stralen van het licht overal door en wordt de waarheid volledig begrepen. Gods oprechte kinderen verbreken de banden die hen vastketenden. Hun familiebanden en het feit dat ze tot een bepaalde kerk behoren, kunnen hen niet langer tegenhouden. De waar-

heid is belangrijker dan alle andere bijkomstigheden.” –*De grote strijd*, blz. 565, 566.

4^e Les

Sabbat 27 januari 2024

Sabbatbegin 17.16 ^{u.} ↔ 17.18 ^{u.}

De Heilige Geest werkte in Petrus

“Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen! En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en onmiddellijk werden zijn voeten en enkels vast. En met een sprong stond hij overeind en liep rond, en hij ging met hen de tempel in, lopend en springend en God lovend.” Handelingen 3:6-8.

“De discipelen van Christus waren zich ten volle bewust van hun eigen onbekwaamheid. Door ootmoed en gebed verenigden zij hun zwakheid met Zijn kracht, hun onwetendheid met Zijn wijsheid, hun onwaardigheid met Zijn gerechtigheid, hun armoede met Zijn onuitputtelijke rijkdom. Aldus gesterkt en toegerust, aarzelden ze niet om in de dienst van de Meester voorwaarts te trekken.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 42.

ZONDAG

De verlamde man

1. **Wie zagen Petrus en Johannes bij de ingang, toen ze naar de tempel gingen om te bidden? Handelingen 3:1-3.**

Handelingen 3:1-3 *Petrus nu en Johannes gingen samen naar de tempel tijdens het uur van het gebed, het negende uur. En een man die vanaf de moederschoot kreupel was, werd daarheen gedragen. Men zette hem dagelijks bij de tempelpoort die de Schone genoemd wordt, om een liefdegave te vragen aan hen die de tempel binnengingen. Toen hij Petrus en Johannes zag op het moment dat zij de tempel zouden binnengaan, vroeg hij of hij een liefdegave mocht ontvangen.*

“... Petrus en Johannes [zagen], terwijl ze naar de tempel gingen om te bidden, bij de tempelpoort genaamd de Schone, een veertigjarige kreupele zitten, wiens leven vanaf zijn geboorte vol pijn en gebreken was geweest. Deze ongelukkige man had reeds lang verlangd Jezus te zien om door Hem te worden genezen. Maar hij was nagenoeg hulpeloos en ver verwijderd van de plaats waar de grote Heelmeester gewoonlijk werkte. Op zijn smeekbede hadden enige vrienden hem ten slotte naar de poort van de tempel gedragen, maar toen hij daar aankwam, vernam hij dat Degene op wie hij zijn hoop had gevestigd, op een wrede wijze ter dood was gebracht. Zijn teleurstelling riep het medeleven op van hen die wisten hoelang hij vurig had gehoopt om door Jezus te worden genezen. Dagelijks brachten ze hem naar de tempel, opdat voorbijgangers hem uit medelijden een kleinigheid tot verlichting van zijn nood zouden geven.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 42.

MAANDAG

Een wonder in de naam van Christus

2. Welk wonder verrichtte Petrus voor de verlamde man door de kracht van Jezus? Handelingen 3:4-7.

Handelingen 3:4-7 *En Petrus keek hem met Johannes doordringend aan en zei: Kijk ons aan! En hij hield de ogen op hen gericht, omdat hij verwachtte iets van hen te ontvangen. Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen! En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en onmiddellijk werden zijn voeten en enkels vast.*

“Toen Petrus en Johannes voorbijkwamen, vroeg hij hun om een aalmoes. De discipelen zagen hem medelijdend aan en Petrus zei: ‘Zie naar ons’. En hij hield zijn blik op hen gevestigd in de verwachting iets van hen te ontvangen. Maar Petrus zeide: ‘Zilver en goud bezit ik niet, maar wat ik heb geef ik u; in de naam van Jezus Christus, de Nazoreër: Wandel!’ En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en terstond werden zijn voeten en enkels stevig, en hij sprong op en stond en liep heen en weer en hij ging met hen de tempel binnen, lopende en springende en God lovende. En al het volk zag hem lopen en God loven; en men herkende hem als degene, die om

een aalmoes gezeten had aan de Schone Poort van de tempel; en zij werden met verbazing en ontzetting vervuld over wat met hem gebeurd was.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 42, 43.

DINSDAG

3. Hoe reageerden de mensen toen ze zagen dat de kreupele man genezen was? Handelingen 3:8-11.

Handelingen 3:8-11 *En met een sprong stond hij overeind en liep rond, en hij ging met hen de tempel in, lopend en springend en God lovend. En al het volk zag hem lopen en God loven. En zij wisten dat hij degene was die voor een liefdegave bij de Schone Poort van de tempel gezeten had; en zij werden vervuld met verbazing en ontsteltenis over wat er met hem gebeurd was. En terwijl de kreupele, die genezen was, Petrus en Johannes vasthield, stroomde al het volk bij hen samen in de zuilengang die de zuilengang van Salomo genoemd wordt, en verbaasde zich.*

“Zij waren verbaasd dat de discipelen wonderen konden verrichten gelijk aan die welke door Jezus waren verricht. Hier stond evenwel de man die veertig jaar lang een hulpeloze kreupele was geweest, en die zich nu verheugde in het volledige gebruik van zijn ledematen, vrij van pijn en gelukkig in het geloof in Jezus.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 43.

WOENSDAG

Het volk verwonderde zich

4. Welke wijze woorden sprak Petrus tot de verbaasde menigte? Handelingen 3:12, 13.

Handelingen 3:12, 13 *Toen Petrus dat zag, antwoordde hij het volk: Israëlitische mannen, waarom verwondert u zich hierover, of waarom kijkt u ons zo doordringend aan, alsof wij door onze eigen kracht of godsvrucht hebben bewerkstelligd dat deze man nu loopt? De God van Abraham, Izak en Jakob, de God van onze vaders, heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt, Die u hebt overgeleverd. U hebt Hem verloochend vóór Pilatus, toen die oordeelde dat men Hem zou loslaten.*

“Toen de discipelen de verwondering van het volk zagen, vroeg Petrus: ‘Wat verwondert gij u hierover, of wat staart gij ons aan, alsof wij door eigen kracht of godsvrucht deze hadden doen lopen?’ Hij verzekerde hun dat de genezing tot stand was gebracht in de naam en door de verdiensten van Jezus van Nazareth, die God uit de doden had opgewekt. De discipelen verklaarden: ‘En op het geloof in Zijn naam heeft Zijn naam deze, die gij ziet en kent, sterk gemaakt; en het geloof door Hem heeft hem dit volkomen herstel gegeven in uw aller tegenwoordigheid.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 43.

DONDERDAG

5. Markeer Petrus’ woorden van begrip en vermaning in de volgende verzen. Handelingen 3:14-18.

Handelingen 3:14-18 *U echter hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend en gevraagd dat u een moordenaar geschonken zou worden, maar de Vorst van het leven hebt u gedood, Die God uit de doden opgewekt heeft, waarvan wij getuigen zijn. En Zijn Naam heeft deze man, die u ziet en kent, sterk gemaakt door het geloof in Zijn Naam. En het geloof dat er is door Hem, heeft hem in aanwezigheid van u allen deze volkomen gezondheid gegeven. En nu weet ik, broeders, dat u het uit onwetendheid gedaan hebt, evenals uw leiders, maar God heeft op die manier vervuld wat Hij bij monde van al Zijn profeten aangekondigd had, namelijk dat de Christus lijden zou.*

“De apostelen spraken ronduit over de grote zonde van de Joden in de verwerping en de terdoodbrenging van de Vorst des Levens. Maar zij zorgden ervoor hun toehoorders niet tot vertwijfeling te brengen. [...] Hij verklaarde dat de Heilige Geest hen maande tot berouw en bekering, en hij verzekerde hun dat er geen hoop op verlossing was dan alleen door de genade van de Ene, die zij hadden gekruisigd. Slechts door geloof in Hem konden hun zonden worden vergeven. [...] Aldus predikten de discipelen de opstanding van Christus. Velen onder de toehoorders hadden op dit getuigenis gewacht, en toen zij het hoorden, geloofden zij. Het bracht hun de woorden in herinnering die Christus had gesproken, en zij schaarden zich in de rijen van hen die het evangelie aannamen. Het zaad dat de Heiland had uitgestrooid, was ontsproten en droeg vruchten.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 43, 44.

6. Welk beroep deed hij op zijn toehoorders? Handelingen 3:19, 20.

Handelingen 3:19, 20 *Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere, en Hij Jezus Christus zal zenden, Die tevoren aan u verkondigd is.*

Gods doel

7. Wat was Gods gezegende doel door het sturen van Zijn Zoon? Handelingen 3:26.

Handelingen 3:26 *God, Die Zijn Kind Jezus heeft doen opstaan, heeft Hem eerst naar u gezonden om u hierin te zegenen dat Hij ieder van u zou afbrengen van zijn slechte daden.*

“Christus was niet gekomen op de wijze die zij hadden verwacht, en ofschoon zij van tijd tot tijd ervan overtuigd waren dat Hij Gods Zoon was, hadden ze hun overtuiging met geweld onderdrukt en Hem gekruisigd. God gaf hun in Zijn barmhartigheid nog nadere bewijzen en nu werd hun nog een gelegenheid gegeven om zich tot Hem te wenden. [...] Maar zich in hun eigen gerechtigheid veilig wanend, weigerden de Joodse leraren te erkennen dat de mannen die hen ervan beschuldigden Christus te hebben gekruisigd, spraken onder de leiding van de Heilige Geest.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 44, 45.

Ter overdenking

“Op de dag na de genezing van de kreupelen kwamen Annas en Kajafas met de andere hoogwaardigheidsbekleders van de tempel voor het verhoor bijeen, en de gevangenen werden voorgeleid. In deze zelfde ruimte en voor enigen van deze zelfde mensen had Petrus zijn Heer schandelijk verloochend. Duidelijk kwam hem dit voor de geest, nu hij verscheen om zelf verhoord te worden. Hij had thans een gelegenheid om zijn lafhartigheid goed te maken.

De aanwezigen die zich de rol herinnerden die Petrus bij het verhoor van zijn Meester had gespeeld, verlevendigden bij zichzelf de hoop dat

ze hem door bedreiging met gevangenschap en dood vrees konden aanjagen. Maar de Petrus die Christus in het uur van Zijn grootste nood verloochende, was driftig en zelfgenoegzaam, en verschilde als zodanig hemelsbreed van de Petrus die nu voor het Sanhedrin werd geleid om ondervraagd te worden. Sinds zijn val had hij zich bekeerd. Hij was niet langer trots en vol grootspraak, maar hij was bescheiden en vertrouwde niet meer op zichzelf. Hij was vervuld met de Heilige Geest en hij had besloten om met de hulp van deze kracht de schandvlek van zijn ontrouw uit te wissen door de naam van Hem die hij eens had verloochend, te eren.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 45, 46.

5^e Les

Sabbat 3 februari 2024

Sabbatbegin 17.29 ^u ↔ 17.31 ^u

Door Christus veranderd

“Zij nu, ziende de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes, en vernemende, dat zij ongeleerde en slechte mensen waren, verwonderden zich, en kenden hen, dat zij met Jezus geweest waren.” Handelingen 4:13.

“Het aantal belijders van het nieuwe geloof nam snel toe, en zowel Farizeeën als Sadduceeën waren het erover eens dat, indien deze nieuwe leraars ongehinderd konden voortgaan, hun eigen invloed in groter gevaar verkeerde dan tijdens het leven van Jezus op aarde.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 44.

ZONDAG

De Sadduceeën

1. **Wie waren de Sadduceeën en wat geloofden zij? Handelingen 4:1, 2; 23:8.**

Handelingen 4:1, 2; 23:8 *En terwijl zij tot het volk spraken, kwamen de priesters, de bevelhebber van de tempelwacht en de Sadduceeën op hen af, geërgerd, omdat zij het volk onderwezen en in Jezus de opstanding uit de doden verkondigden. [...] De Sadduceeën zeggen*

namelijk dat er geen opstanding is en geen engel of geest, maar de Farizeeën belijden het beide.

“Terwijl de discipelen tot het volk spraken, ‘overvielen hen de priesters, de hoofdman van de tempel en de Sadduceeën, zeer verontwaardigd, omdat zij het volk leerden en in Jezus de opstanding uit de doden verkondigden.’

Na de opstanding van Christus hadden de priesters wijd en zijd de leugen verspreid dat Zijn lichaam door de discipelen was gestolen, in de tijd dat de Romeinse wacht sliep. Het is niet te verwonderen dat zij onstemd waren toen zij Petrus en Johannes de opstanding hoorden prediken van Degene die zij hadden vermoord. Vooral de Sadduceeën waren zeer opgewonden. Zij gevoelden dat hun meest geliefde leerstelling werd bedreigd en hun reputatie op het spel stond.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 44.

MAANDAG

Ondervraging

2. **Welke intimiderende vraag stelden de priesters aan Johannes en Petrus? Handelingen 4:3-7.**

Handelingen 4:3-7 *En zij sloegen de handen aan hen en zetten hen gevangen tot de volgende dag, want het was al avond. En velen van hen die het Woord gehoord hadden, geloofden, en het aantal mannen werd ongeveer vijfduizend. En het gebeurde de volgende dag dat hun leiders en oudsten en schriftgeleerden in Jeruzalem bijeenkwamen, ook Annas, de hogepriester, en Kajafas, Johannes, Alexander en allen die tot het hogepriesterlijk geslacht behoorden. En toen zij hen in het midden hadden doen staan, vroegen zij: Door welke kracht of door welke naam hebt u dit gedaan?*

“Met heilige vrijmoedigheid en in de kracht des Geestes verklaarde Petrus onbevreesd: ‘Aan u allen en het ganse volk van Israël moet dan bekend zijn, dat door de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër, die gij gekruisigd hebt, maar die God heeft opgewekt uit de doden, dat door die naam deze hier gezond voor u staat. Dit is de steen, door u, de bouwlieden, versmaad, die nochtans tot hoeksteen is geworden. En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel

geen andere naam de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden.’

Door deze moedige verdediging werden de Joodse leiders verschrikt. Zij hadden gedacht dat de discipelen, staande voor het Sanhedrin, door vrees en twijfel overmeesterd zouden worden. Maar integendeel, deze getuigen spraken, evenals Christus, met een overtuigingskracht die hun tegenstanders het zwijgen oplegde.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 46.

DINSDAG

3. Naar welke Steen verwees de apostel Petrus? Handelingen 4:11; Jesája 28:16.

Handelingen 4:11 *Deze Jezus is de steen die door u, de bouwers, veracht werd, maar Die de hoeksteen geworden is.*

Jesája 28:16 *Daarom, zo zegt de Heere HEERE : Zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen, die vast gegrondvest is. Wie gelooft, zal zich niet weg haasten.*

“Petrus gebruikte hier een voor de priesters welbekende beeldspraak. De profeten hadden over de ‘verachte steen’ gesproken; en Christus sprak Zelf eens tot de priesters en oudsten: ‘Hebt gij nooit gelezen in de Schriften: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden; van de Here is dit geschied, en het is wonderlijk in onze ogen? Daarom zeg Ik u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt. En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden, en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen.’ (Matth.21:42-44)” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 46.

“Toen Christus de profetie van de verworpen steen aanhaalde, doelde Hij op een werkelijk gebeurd voorval in Israëls geschiedenis. Het voorval hield verband met de bouw van de eerste tempel. Hoewel het speciaal van toepassing was op de tijd van Christus’ eerste komst en met bijzondere kracht tot de joden had moeten spreken, bevat het ook voor ons een les. Toen de tempel van Salomo werd gebouwd, waren de geweldige stenen voor de muren en de fundamenteen geheel gereedgemaakt in de steengroeve. Nadat ze op de plaats van het bouwterrein waren gebracht, werd er geen gereedschap meer voor gebruikt. De werklui hoefden ze alleen maar op hun plaats te leggen. Voor het fundament was één steen van onge-

wone grootte en bijzondere afmetingen gebracht, maar de werklui konden er geen plaats voor vinden en legden deze steen opzij. Zij ergerden zich eraan, omdat hij in de weg lag. Lange tijd bleef het een verworpen steen. Maar toen de bouwlieden de hoeksteen moesten leggen, zochten zij lange tijd naar een geschikte steen, die groot en sterk genoeg zou zijn, geschikt om het gewicht te torsen dat daarop zou rusten. Als zij een onverstandige keus zouden doen, kon de veiligheid van het hele gebouw in gevaar worden gebracht. Zij moesten een steen vinden die weerstand kon bieden aan de zonnehitte, maar ook aan vorst en storm. Er werden verschillende stenen gekozen, maar onder zware druk verkruiden ze. Andere konden grote temperatuursveranderingen niet doorstaan. Ten slotte viel de aandacht op de steen die zolang verworpen was geweest. Deze was blootgesteld geweest aan de zon, aan de lucht, aan storm zonder daarvan ook maar in het minst iets te tonen. De bouwlieden onderzochten de steen, die elke proef had doorstaan, op één na. Als hij een zware druk kon weerstaan, zouden zij deze steen als hoeksteen gebruiken. De proef werd genomen. De steen werd goedgekeurd, op de juiste plaats aangebracht en bleek daar precies te passen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 493.

WOENSDAG

Door genade veranderd

4. **Welke verandering konden de heersers en het volk zien die had plaatsgevonden in Petrus en Johannes? Wat besloten de autoriteiten? Handelingen 4:13-17.**

Handelingen 4:13-17 *Toen zij nu de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes zagen en merkten dat zij ongeleerde en eenvoudige mensen waren, verwonderden zij zich en herkenden zij hen als mensen die met Jezus samen geweest waren. En omdat zij de man die genezen was, bij hen zagen staan, konden zij er niets tegen inbrengen. En nadat zij hun bevelen hadden de Raad te verlaten, overlegden zij met elkaar, en zeiden: Wat zullen wij met deze mensen doen? Want dat er een alom bekend teken door hen is verricht, is duidelijk voor allen die in Jeruzalem wonen, en wij kunnen het niet ontkennen. Maar laten wij, opdat het niet nog verder onder het volk bekend raakt, hun met de grootste dreiging gebieden dat zij tot geen enkel mens meer in die Naam mogen spreken.*

“Toen de priesters luisterden naar de vrijmoedige woorden van de apostelen, ‘herkenden zij hen, dat zij met Jezus geweest waren.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 47.

“Ze waren het er allemaal over eens dat het zinloos zou zijn om te ontkennen dat de man genezen was door kracht die de apostelen gegeven was in de naam van de gekruisigde Jezus. Ze zouden het wonder graag in de doofpot hebben gestopt met leugens, maar het werk was gedaan in het volle daglicht en voor een menigte mensen, en was al ter kennis gekomen van duizenden. Ze voelden dat het werk onmiddellijk gestopt moest worden, anders zou Jezus veel gelovigen winnen, hun eigen schande zou volgen en ze zouden schuldig worden bevonden aan de moord op de Zoon van God.” –*The Story of Redemption*, blz. 252.

DONDERDAG

God meer gehoorzaam zijn dan aan mensen

5. Welk wijs antwoord gaven de apostelen op het bevel van de heersers? Hoe moeten Gods kinderen vandaag de dag omgaan met de bevelen van autoriteiten, zolang de goddelijke geboden gehoorzaamd kunnen worden? Handelingen 4:18-20; Matthéüs 22:21; Éxodus 20:13.

Handelingen 4:18-20 *En na hen geroepen te hebben, gaven zij hun het bevel helemaal niet meer te spreken of te onderwijzen in de Naam van Jezus. Maar Petrus en Johannes antwoordden en zeiden tegen hen: Oordeel zelf of het juist is in Gods ogen, meer naar u te luisteren dan naar God. Want wij kunnen niet nalaten te spreken over wat wij gezien en gehoord hebben.*

Matthéüs 22:21 *Zij zeiden tegen Hem: Van de keizer. Toen zei Hij tegen hen: Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is.*

Éxodus 20:13 *U zult niet doodslaan.*

“Het beginsel dat de discipelen zo onbevreesd voorstonden, toen zij, in antwoord op het bevel nooit meer in de naam van Jezus te spreken, verklaarden met: ‘Beslist zelf, of het recht is voor God, meer aan u dan aan God gehoor te geven’, is hetzelfde dat de aanhangers van het evangelie in de dagen der Hervorming probeerden te handhaven. [...]

Van ons wordt niet geëist dat wij gezagsdragers zullen trotseren. Onze woorden, hetzij gesproken of geschreven, moeten zorgvuldig worden overdacht, opdat van ons niet kan worden gezegd dat we vijandig staan tegenover wet en orde. Wij moeten niets zeggen of doen dat ons de weg onnodig zou blokkeren. Wij moeten in de naam van Christus voorwaarts gaan met de verkondiging van de waarheden die ons zijn toevertrouwd. Als ons door mensen wordt verboden dit werk te doen, kunnen we evenals de apostelen zeggen: ‘Beslist zelf, of het recht is voor God, meer aan u dan aan God gehoor te geven; want wij kunnen niet nalaten te spreken van wat wij gezien en gehoord hebben.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 49, 50.

VRIJDAG

6. Waarom werden de apostelen vrijgelaten? Handelingen 4:21-23.

Handelingen 4:21-23 *Maar zij dreigden hen nog meer en omdat zij niets konden vinden om hen te straffen, lieten zij hen gaan ter wille van het volk; want ze verheerlijkten allen God over wat er gebeurd was. Want de man aan wie dit teken van genezing verricht was, was ouder dan veertig jaar. En nadat zij losgelaten waren, gingen zij naar hun eigen mensen en berichtten alles wat de overpriesters en de oudsten tegen hen gezegd hadden.*

“Gaarne hadden de priesters deze mannen voor hun onwankelbare trouw aan hun heilige roeping gestraft, maar zij vreesden het volk; ‘want allen verheerlijkten God om hetgeen er geschied was’. Zo werden de apostelen onder herhaalde bedreigingen en nadrukkelijke bevelen vrijgelaten.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 48.

SABBAT

7. Welk mooi gebed richtten de trouwe gelovigen tot God? Handelingen 4:24-31.

Handelingen 4:24-31 *En toen zij dat gehoord hadden, verhieven zij eensgezind hun stem tot God en zeiden: Heere! U bent de God Die de hemel en de aarde en de zee gemaakt hebt, en alle dingen die erin zijn, en Die bij monde van David, Uw knecht, gezegd hebt: Waarom woeden de heidenvolken en bedenken de volken wat inhoudsloos is? De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de Heere en tegen Zijn Gezalfde. Want, in waarheid,*

tegen Uw heilig Kind Jezus, Die U gezalfd hebt, zijn Herodes en Pontius Pilatus samen met de heidenen en de volken van Israël bijeengekomen, om alles te doen wat Uw hand en Uw raadsbesluit van tevoren bepaald had dat er gebeuren zou. Nu dan, Heere, sla acht op hun bedreigingen en geef Uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken, doordat U Uw hand uitstrekt tot genezing en er tekenen en wonderen gebeuren door de Naam van Uw heilig Kind Jezus. En toen zij gebeden hadden, werd de plaats waar zij bijeen waren, bewogen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord van God met vrijmoedigheid.

“De discipelen baden om meer kracht voor de uitoefening van het werk der bediening; want zij voorzagen dat zij dezelfde tegenstand zouden ondervinden die Christus gedurende Zijn aardse leven had ontmoet. Terwijl hun verenigde gebeden in geloof opstegen naar de hemel, kwam de verhoring. De plaats waar ze bijeen waren, werd bewogen en zij werden opnieuw met de Heilige Geest bedeed. Met nieuwe moed toegerust, gingen zij weer uit om in Jeruzalem het evangelie te verkondigen. ‘Met grote kracht gaven de apostelen hun getuigenis van de opstanding des Heren Jezus’, en op wonderbare wijze zegende God hun moeiten.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 49.

Ter overdenking

“Dit beginsel moeten wij in onze tijd krachtig handhaven. De banier van de waarheid en de godsdienstvrijheid, door de stichters van de nieuwtestamentische gemeente en door Gods getuigen in de eeuwen daarna hoog gehouden, is in deze laatste strijd aan onze handen toevertrouwd. De verantwoordelijkheid voor deze grote gave rust op degenen die God met de kennis van Zijn Woord heeft gezegend. Wij moeten dit Woord als het hoogste gezag aanvaarden. Wij moeten de menselijke regeringen als een goddelijke instelling erkennen, en gehoorzaamheid aan hen, zolang zij binnen hun wettelijke grenzen blijven, als een heilige plicht de mensen voorhouden.

Maar wanneer hun aanspraken in tegenspraak komen met die van God, dan moeten wij Gode meer gehoorzaam zijn dan de mensen. Gods Woord moet als verheven boven alle menselijke wetgeving worden beschouwd. Een ‘zo zegt de Here’ mag niet ten achter worden gesteld bij een ‘zo zegt de kerk’ of een ‘zo zegt de staat.’ De kroon van Christus moet boven de diademen van aardse machthebbers worden verheven.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 49, 50.

Bedroef de Heilige Geest niet

“Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal de mensen vergeven worden, maar de lastering tegen de Geest zal de mensen niet vergeven worden.” Matthéüs 12:31.

“Maar God haat huichelarij en leugens. Ananias en Saffira pleegden bedrog in hun overeenkomst met God. Zij logen tegen de Heilige Geest, en hun zonde werd met een snel en vreselijk oordeel gestraft.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 52.

ZONDAG

1. **Wat was Barnabas, een Leviet uit Cyprus, onder de indruk om te doen? Handelingen 4:36, 37.**

Handelingen 4:36, 37 *En Joses, die door de apostelen ook Barnabas genoemd werd (wat vertaald betekent: een zoon van vertroosting), een Leviet, afkomstig uit Cyprus, had een akker, verkocht die en bracht het geld en legde het aan de voeten van de apostelen.*

“Deze vrijgevigheid van de zijde van de gelovigen was het gevolg van de uitstorting van de Heilige Geest. De tot het evangelie bekeerden waren ‘één van hart en ziel’. Eén gemeenschappelijk belang beheerste hen – het welslagen van de hun toevertrouwde opdracht; en er was in hun leven geen plaats voor hebzucht. Hun liefde voor hun broeders en voor de zaak waaraan zij zich hadden gewijd was groter dan hun liefde voor geld en bezittingen. Hun werken getuigden ervan dat zij de zielen der mensen van hogere waarde achtten dan aardse rijkdom. Zo zal het altijd zijn wanneer de Geest van God bezit neemt van het leven. Degenen wier harten met de liefde van Christus vervuld zijn, zullen het voorbeeld volgen van Hem die om onzentwil arm werd, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden. Geld, tijd, invloed – alle uit Gods hand ontvangen gaven zullen zij slechts op prijs stellen als middelen ter bevordering van het evangeliewerk. Zo was het in de eerste gemeente. En wanneer in de gemeente van vandaag wordt gezien dat de leden, door de kracht des Geestes, hun liefde tot de dingen

dezer wereld hebben opgegeven, en dat zij bereid zijn zich opofferingen te getroosten om hun medemensen het evangelie te doen horen, zullen de waarheden die zij verkondigden, een machtige invloed op de toehoorders uitoefenen.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 51, 52.

MAANDAG

Ananias en Saffira

2. Wat besloten Ananias en Saffira te doen, toen ze zagen hoe Barnabas de harten van de mensen had gewonnen? Handelingen 5:1-3.

Handelingen 5:1-3 *En een zekere man, van wie de naam Ananias was, verkocht samen met zijn vrouw Saffira een eigendom, en hield een deel van de opbrengst achter, ook met medeweten van zijn vrouw, en hij bracht een bepaald gedeelte en legde dat aan de voeten van de apostelen. En Petrus zei: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, zodat u gelogen hebt tegen de Heilige Geest en een deel achtergehouden hebt van de opbrengst van het stuk grond?*

“Deze belijdende discipelen hadden met anderen het voorrecht gehad het evangelie door de apostelen te horen prediken. Zij waren met andere gelovigen tegenwoordig geweest, toen, nadat de apostelen hadden gebeden, ‘de plaats waar zij vergaderd waren, bewogen werd, en zij allen vervuld werden met de Heilige Geest.’ (Handelingen 4:31) Alle aanwezigen waren diep onder de indruk gekomen, en onder de directe invloed van Gods Geest hadden Ananias en Saffira de gelofte afgelegd om de Here de opbrengst van de verkoop van een bepaald stuk land te geven. Naderhand bedroefden Ananias en Saffira de Heilige Geest door toe te geven aan gevoelens van hebzucht. Zij kregen berouw over de gedane belofte en verloren spoedig de weldadige invloed van de zegen, die hun harten had verwarmd met een verlangen om grote dingen te doen ten behoeve van de zaak van Christus. Zij dachten dat zij overijld hadden gehandeld en dat ze hun besluit nog eens moesten overwegen. Zij bespraken de zaak nog eens en besloten hun gelofte niet na te komen. Zij zagen evenwel dat degenen die afstand deden van hun bezittingen om daarmee de noden van hun arme broeders te leningen, in de kring der gelovigen zeer gewaardeerd werden; en zich uiteindelijk schamend om hun broeders

te laten weten, dat hun zelfzuchtige harten zich datgene niet wilden ontzeggen wat ze God plechtig hadden toegezegd, besloten ze wel-overwogen hun bezittingen te verkopen en te doen alsof ze de hele opbrengst in het algemene fonds stortten, doch in werkelijkheid een groot deel voor zichzelf te houden. Op deze wijze wilden ze zich een levensonderhoud uit de gemeenschappelijke voorraad verzekeren en tegelijkertijd de hoge achting van hun broeders verwerven.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 52.

DINSDAG

3. Waarom werden Ananias en Saffira gedood? Welk belangrijk principe werd hiermee aan de gemeente gegeven? Handelingen 5:2-11.

Handelingen 5:2-11 *En hield een deel van de opbrengst achter, ook met medeweten van zijn vrouw, en hij bracht een bepaald gedeelte en legde dat aan de voeten van de apostelen. En Petrus zei: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, zodat u gelogen hebt tegen de Heilige Geest en een deel achtergehouden hebt van de opbrengst van het stuk grond? Als het onverkocht gebleven was, bleef het dan niet van u, en toen het verkocht was, bleef de opbrengst dan niet tot uw beschikking? Waarom toch hebt u deze daad in uw hart voorgenomen? U hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God. Toen Ananias deze woorden hoorde, viel hij neer en gaf de geest. En er ontstond grote vrees bij allen die dit hoorden. En de jonge mannen stonden op, legden hem af, droegen hem naar buiten en begroeven hem. En het gebeurde na verloop van ongeveer drie uur dat ook zijn vrouw daar binnenkwam, zonder te weten wat er gebeurd was. En Petrus antwoordde haar: Zeg mij, hebt u beiden het land voor zoveel verkocht? En zij zei: Ja, voor zoveel. Petrus zei tegen haar: Waarom toch hebt u met elkaar afgesproken de Geest van de Heere te verzoeken? Zie, de voeten van hen die uw man begraven hebben, zijn voor de deur en zullen u ook uitdragen. En zij viel onmiddellijk voor zijn voeten neer en gaf de geest. En toen de jongemannen binnengekomen waren, troffen zij haar dood aan, en zij droegen haar naar buiten en begroeven haar bij haar man. En er kwam grote vrees over heel de gemeente en over allen die dit hoorden.*

“De Alwijze zag, dat deze duidelijke manifestatie van Zijn toorn nodig was om de jonge gemeente voor verdorvenheid te behoeden.

De gemeente breidde zich snel uit. En ze zou in groot gevaar zijn gekomen als, door de snelle aanwas der bekeerden, mannen en vrouwen werden opgenomen die voorgaven God te dienen doch die in werkelijkheid de mammon aanbaden. Dit oordeel laat zien, dat men God niet kan bedriegen, dat Hij de verborgen zonden van het hart ontdekt, en dat Hij Zich niet laat bespotten. Het was bedoeld als een waarschuwing voor de gemeenteleden, om hen ertoe te brengen schijnvertoon en huichelarij te mijden en hen ervoor te bewaren God te beroven. [...]

Intussen had de hogepriester en die met hem waren, ‘de Raad en de gehele vergadering van de oudsten der kinderen Israëls, bijeengeroepen.’ De priesters en oversten hadden besloten de discipelen oproeren ten laste te leggen, hen te beschuldigen van moord op Ananias en Saffira en van samenzwering met het doel de priesters van hun gezag te beroven. Op deze wijze hoopten zij het volk ertoe aan te zetten de zaak in eigen hand te nemen en met de discipelen te doen wat het met Jezus had gedaan. Zij waren er zich van bewust dat velen die de leringen van Christus niet aannamen, van de eigenmachtige regering der Joodse gezaghebbers genoeg hadden en met verlangen naar verandering uitzagen. De priesters vreesden, dat, als deze ontevreden de door de apostelen verkondigde waarheden aannamen en Jezus als de Messias zouden erkennen, de gramschap van het gehele volk zich zou richten tegen de godsdienstige leiders die zich dan voor de moord op Christus zouden hebben te verantwoorden. Zij besloten strenge maatregelen te nemen om dit te voorkomen.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 53, 58.

WOENSDAG

Tekenen en wonderen

4. **Wat deden de apostelen voor de zieken? Waarom waren de Sadduceeën hier boos over? Handelingen 5:12-18.**

Handelingen 5:12-18 *En er gebeurden door de handen van de apostelen veel tekenen en wonderen onder het volk; en zij waren allen eensgezind bijeen in de zuilengang van Salomo. En van de anderen durfde niemand zich daar bij hen aan te sluiten, maar het volk had grote achting voor hen. En er werden er steeds meer toegevoegd die in de Heere geloofden, menigten van zowel mannen als vrouwen, zodat zij de zieken naar buiten droegen op de straten en hen op bedden en ligmaten legden, opdat, wanneer Petrus*

voorbijkwam, ook maar zijn schaduw op iemand van hen zou kunnen vallen. En ook de menigte uit de steden in de omgeving kwam gezamenlijk naar Jeruzalem. Men bracht zieken en hen die door onreine geesten gekweld werden, en zij werden allen genezen. Maar de hogepriester stond op, en allen die bij hem waren (dit was de sekte van de Sadduceeën) en zij werden vervuld met afgunst. En zij sloegen hun handen aan de apostelen en zetten hen vast in de openbare gevangenis.

“Priesters en oversten vernamen met verbazing het duidelijke, vrijmoedige getuigenis van de apostelen. De kracht van de verrezen Heiland was inderdaad over de apostelen gekomen, en hun werk ging met tekenen en wonderen gepaard, zodat het aantal gelovigen dagelijks toenam. In de straten waardoor de discipelen zouden gaan, legden de mensen hun zieken ‘op bedden en matrassen, opdat, wanneer Petrus voorbijkwam, ook maar zijn schaduw op iemand van hen zou vallen.’ Ook werden daar gebracht die door onreine geesten werden gekweld. De menigten verzamelden zich rondom hen, en zij die genezen werden, verkondigden luid Gods eer en verheerlijkten de naam van de Verlosser. De priesters en oversten zagen dat Christus verheerlijkt werd boven hen. Toen de Sadduceeën, die niet in de opstanding geloofden, de discipelen hoorden verklaren dat Christus uit de doden was opgestaan, ontstaken ze in toorn. Ze beseften maar al te goed dat de leer die de opstanding loochende, door allen zou worden verworpen en de sekte der Sadduceeën spoedig ten onder zou gaan, indien aan de apostelen werd toegestaan een herrezen Heiland te prediken en in Zijn naam wonderen te doen. De Farizeeën werden boos, toen zij bemerkten dat de leer van de discipelen zou leiden tot ondermijning van de Joodse ceremoniën en het nutteloos verklaren van de heilige offers.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 56, 57.

DONDERDAG

5. **Wat was het eerste wat de discipelen deden toen ze uit de gevangenis kwamen? Wat verweten de heersers hen? Handelingen 5:19-28.**

Handelingen 5:19-28 *Maar een engel van de Heere opende 's nachts de deuren van de gevangenis, bracht hen naar buiten en zei: Ga in de tempel staan en spreek tot het volk al de woorden van dit leven. Toen zij dit gehoord hadden, gingen zij tegen de ochtend de tempel in en*

gaven onderwijs. En de hogepriester en zij die bij hem waren, kwamen samen, riepen de Raad en al de oudsten van de Israëlieten bijeen en stuurden dienaars naar de gevangenis om hen te halen. Maar toen de dienaars daar kwamen, vonden zij hen niet in de gevangenis, dus keerden zij terug en berichtten: Wij stelden wel vast dat de gevangenis met alle zorgvuldigheid afgesloten was en dat de bewakers buiten voor de deuren stonden, maar toen wij die geopend hadden, troffen wij binnen niemand aan. Toen de hogepriester, de bevelhebber van de tempelwacht en de overpriesters deze woorden hoorden, vroegen zij zich met betrekking tot hen vol onzekerheid af wat dit moest worden. En er kwam iemand die hun berichtte: Zie, de mannen die u in de gevangenis gezet hebt, staan in de tempel en onderwijzen het volk. Toen ging de bevelhebber er met de dienaars heen en bracht hen zonder geweld mee, want zij waren bevreesd voor het volk dat ze anders gestenigd zouden worden. En toen zij hen er gebracht hadden, leidden zij hen voor de Raad. En de hogepriester vroeg hun: Hebben wij u niet ten strengste bevolen dat u in deze Naam niet zou onderwijzen? En zie, u hebt met deze leer van u Jeruzalem vervuld en u wilt het bloed van deze Mens over ons brengen.

VRIJDAG

6. Welk wijs advies gaf Gamaliël aan het Sanhedrin? Welk voorbeeld gaf hij? Handelingen 5:34-39.

Handelingen 5:34-39 *Maar er stond iemand op in de Raad, een Farizeeër van wie de naam Gamaliël was, een leraar van de wet, die in hoge achting stond bij heel het volk. Hij gaf opdracht dat men de apostelen even buiten zou doen staan. En hij zei tegen hen: Israëlitische mannen, wees op uw hoede en bedenk wat u met deze mensen wilt gaan doen. Want vóór deze dagen stond Theudas op, die zei dat hij wat was, en hij had een aanhang van ongeveer vierhonderd man; maar hij is omgebracht en allen die naar hem luisterden, zijn verstrooid en tot niets geworden. Na hem stond Judas de Galileeër op, in de dagen van de inschrijving, en hij maakte veel volk afvallig, dat hem volgde; en deze is ook omgekomen, en allen die naar hem luisterden, zijn uiteengedreven. En nu zeg ik u: Houd u ver van deze mensen en laat hen gaan, want als dit voornemen of dit werk van mensen afkomstig is, dan zal het afgebroken worden, maar als het van God afkomstig is, kunt u dat niet afbreken, opdat u niet misschien ook tegen God blijkt te strijden.*

“Er was echter in de Raad één man die in de woorden van de apostelen Gods stem herkende. Dat was Gamaliël, een Farizeeër van goede reputatie, een geleerd en hooggeplaatst persoon. Met zijn helder verstand zag hij in dat de gewelddadige stappen die de priesters van plan waren te ondernemen, verschrikkelijke gevolgen zouden hebben. Voordat hij de aanwezigen toesprak, verzocht hij om de verwijdering van de gevangenen. Hij herkende de personen waarmee hij te doen had. Hij wist dat de moordenaars van Christus voor niets zouden terugschrikken om hun voornemens ten uitvoer te brengen.”
–*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 59.

SABBAT

7. **Wat deden de leden van het Sanhedrin – overtuigd door Gamaliël – voordat ze de apostelen vrijlieten? Wat vonden de trouwe apostelen hiervan? Handelingen 5:40, 41.**

Handelingen 5:40, 41 *En zij lieten zich door hem overtuigen; en toen zij de apostelen bij zich geroepen hadden, geselden zij hen en geboden hun dat zij niet zouden spreken in de Naam van Jezus, en zij lieten hen gaan. Zij dan gingen weg uit de tegenwoordigheid van de Raad en waren verblijd dat zij waardig geacht waren, omwille van Zijn Naam schandelijk behandeld te worden.*

“De priesters zagen de redelijkheid van deze zienswijze in, en moesten met Gamaliël instemmen. Toch konden ze nauwelijks hun vooringenomenheid en haat bedwingen. Met grote tegenzin, na hen te hebben geseld en na hun nogmaals te hebben bevolen niet meer, dan met gevaar van hun leven, in de naam van Jezus te prediken, stelden zij de discipelen in vrijheid. ‘Zij dan gingen uit de Raad weg, verblijd, dat zij verwaardigd waren ter wille van de naam smadelijk behandeld te zijn; en zonder ophouden, iedere dag, leerden zij in de tempel en aan huis, en verkondigden het evangelie, dat de Christus Jezus is.’ ” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 60.

Ter overdenking

“In het geval van Ananias en Saffira werd de zonde van bedrog jegens God snel gestraft. Deze zelfde zonde werd in de latere geschiedenis van de gemeente nog dikwijls herhaald en wordt ook in onze tijd door velen

bedreven. Maar ofschoon ze niet met de zichtbare openbaring van Gods misnoegen gepaard gaat, is ze in Zijn oog niet minder afschuwelijk dan ten tijde der apostelen. De waarschuwing is gegeven. God heeft duidelijk Zijn afkeer van deze zonde getoond. En allen die zich aan huichelarij en gierigheid overgeven, kunnen ervan verzekerd zijn dat zij hun eigen zielen te gronde richten.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 55.

7^e Les

Sabbat 17 februari 2024

Sabbatbegin 17.55 ^{u.} ↔ 17.57 ^{u.}

De benoeming van de zeven diakenen

“Zie daarom uit, broeders, naar zeven mannen uit uw midden, van wie men een goed getuigenis geeft, vol van de Heilige Geest en van wijsheid, die wij voor deze noodzakelijke taak zullen aanstellen.” Handelingen 6:3.

“De benoeming van de zeven die het toezicht kregen op speciale werkzaamheden in de gemeente, bleek een grote zegen te zijn. Deze ambtsdragers schonken nauwkeurig aandacht aan de individuele noden zowel als aan de algemene financiële aangelegenheden der gemeente. Door hun voorzichtig beleid en hun godvruchtig voorbeeld waren zij een belangrijke steun voor hun medearbeiders om de verschillende belangen der gemeente tot één geheel samen te bundelen.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 64.

ZONDAG

Kwaadsprekerij

1. **Welke problemen ontstonden er toen het aantal gelovigen toenam? Handelingen 6:1.**

Handelingen 6:1 *In die dagen, toen het aantal discipelen steeds toenam, ontstond er gemor van de Griekssprekenden tegen de Hebreeën, omdat hun weduwen bij het dagelijkse dienstbetoon over het hoofd gezien werden.*

“Zo gebeurde het, toen de discipelen talrijker werden, dat de vijand erin slaagde wantrouwen op te wekken bij sommigen die vroeger de gewoonte hadden met afgunst op hun broeders in het geloof neer te zien en die altijd kritiek hadden op hun geestelijke leiders. Zo ‘ontstond er gemor bij de Grieks sprekenden tegen de Hebreeën’. De oorzaak van de klacht was een veronderstelde verwaarlozing van de Griekse weduwen bij de dagelijkse verzorging. Elke ongelijkheid zou in strijd zijn geweest met de geest van het evangelie, en toch slaagde satan erin achterdocht te wekken. Nu moesten stipte maatregelen worden genomen om iedere aanleiding tot ontevredenheid weg te nemen, opdat de vijand, in zijn poging verdeeldheid onder de gelovigen te zaaien, niet zou triomferen.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 63, 64.

MAANDAG

2. **Wat zegt de Heilige Schrift over weduwen? Jesája 1:17; Job 29:12, 13; 1 Timótheüs 5:3-5.**

Jesája 1:17 *Leer goed te doen, zoek het recht! Help de verdrukte, doe de wees recht, bepleit de rechtszaak van de weduwe!*

Job 29:12, 13 *Want ik bevrijdde de ellendige die om hulp riep, en de wees die geen helper had. De zegen van hem die verloren ging, kwam over mij; en het hart van de weduwe deed ik vrolijk zingen.*

1 Timótheüs 5:3-5 *Houd weduwen die werkelijk weduwen zijn, in ere. Maar indien een weduwe kinderen of kleinkinderen heeft, laten dezen leren vóór alles thuis godsvrucht te beoefenen en aan hun voorgeslacht te vergelden wat ze aan hen te danken hebben. Want dat is goed en welgevallig in de ogen van God. Zij nu die werkelijk weduwe is, en alleen is overgebleven, hoopt op God, en volhardt in smekingen en gebeden, nacht en dag.*

“Menige moeder die weduwe geworden is met vaderloze kinderen, tracht dapper haar dubbele last te dragen en ze werkt vaak boven haar kracht, teneinde de kinderen bij zich te kunnen houden en in hun behoeften te voorzien. Ze heeft weinig tijd over om hen op te voeden, weinig gelegenheid hen te omringen met invloeden die hun leven opvrolijken. Zij heeft bemoediging nodig, medeleven en tastbare hulp.” –*De weg tot gezondheid*, blz. 168, 169.

Overeenkomsten

3. **Welke oplossingen vonden de apostelen onder leiding van de Heilige Geest? Welke eigenschappen moesten de voorgestelde diakenen bezitten? Handelingen 6:2, 3.**

Handelingen 6:2, 3 *En de twaalf riepen de menigte van de discipelen bij zich en zeiden: Het is niet behoorlijk dat wij nalaten het Woord van God te verkondigen om de tafels te dienen. Zie daarom uit, broeders, naar zeven mannen uit uw midden, van wie men een goed getuigenis geeft, vol van de Heilige Geest en van wijsheid, die wij voor deze noodzakelijke taak zullen aanstellen.*

“De tijd was gekomen, zo voerden de apostelen aan, dat de geestelijke leiders die met het toezicht op de gemeente waren belast, van de taak tot uitdeling aan de armen en dergelijke zouden worden ontheven, opdat zij ongehinderd het evangelie konden prediken. Daarom zeiden zij: ‘Ziet dan uit, broeders, naar zeven mannen onder u, die goed bekend staan, vol van Geest en wijsheid, opdat wij hen voor deze taak aanstellen; maar wij zullen ons houden aan het gebed en de bediening van het woord.’ Deze raad werd opgevolgd, en door gebed en handoplegging werden de zeven gekozen mannen plechtig voor het ambt van diakenen afgezonderd.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 64.

WOENSDAG

4. **Wie kozen de apostelen tot diaken en hoe werden zij plechtig toegewijd aan Gods dienst? Handelingen 6:5, 6; Deuteronomium 34:9.**

Handelingen 6:5, 6 *En dit woord behaagde heel de menigte; en zij kozen Stefanus, een man vol van geloof en van de Heilige Geest, Filippus, Prochorus, Nicanor, Timon, Parmenas en Nicolaüs, een proseliet uit Antiochië. Zij leidden hen vóór de apostelen, en die legden hun, nadat zij gebeden hadden, de handen op.*

Deuteronomium 34:9 *Jozua nu, de zoon van Nun, was vol van de geest van wijsheid; want Mozes had zijn handen op hem gelegd. Daarom luisterden de Israëlieten nu naar hém, en zij deden zoals de HEERE Mozes geboden had.*

“Dezelfde beginselen van vroomheid en rechtvaardigheid waardoor de bestuurders van Gods volk zich in de tijden van Mozes en van David moesten laten leiden, moesten ook worden gevolgd door degenen aan wie het toezicht van de nieuw georganiseerde gemeente van God in de christelijke bedeling was opgedragen. Bij het regelen van zaken in alle gemeenten en bij de inzegening van geschikte personen om als ambtsdragers dienst te doen, hielden de apostelen zich aan de hoge maatstaven die in het Oude Testament staan aangegeven. Zij hielden eraan vast dat een ieder die in de gemeente een verantwoordelijke, leidende positie bekleedt, moet zijn: ‘onberispelijk als een beheerder van het huis Gods, niet aanmatigend, niet driftig, niet aan de wijn verslaafd, niet opvliegend, niet op oneerlijke winst uit, maar gastvrij, met liefde voor wat goed is, bezadigd, rechtvaardig, vroom, ingetogen, zich houdende aan het betrouwbare woord naar de leer, zodat hij ook in staat is te vermanen op grond van de gezonde leer en de tegensprekers te weerleggen.’ (Titus 1:7-9) [...]

“Op deze wijze werd aan de pogingen van satan om de afzonderlijke gemeenten aan te vallen, door een eensgezind handelen van alle afgevaardigden het hoofd geboden, en werden de plannen van de vijand om scheuring en vernietiging te weeg te brengen, verijdeld.”
–*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 68, 69.

DONDERDAG

5. Tot wie reikte de kracht van het woord? Handelingen 6:7.

Handelingen 6:7 *En het Woord van God verbreidde zich en het aantal discipelen in Jeruzalem nam sterk toe; en een grote menigte priesters werd aan het geloof gehoorzaam.*

“Dat deze stap in overeenstemming was met Gods plan, bleek uit de onmiddellijk daaropvolgende resultaten die werden waargenomen. ‘En het woord Gods wies en het getal der discipelen te Jeruzalem nam zeer toe en een talrijke schare van de priesters gaf gehoor aan het geloof. Deze zielenoogst was toe te schrijven zowel aan de grotere bewegingsvrijheid die de apostelen verkregen, alsook aan de ijver en geestesgaven waarvan de zeven diakenen blijk gaven. Het feit dat deze broeders tot het speciale werk van armenzorg waren ingezegend, sloot hen niet uit van het leraarsambt. Integendeel, zij waren volkomen bekwaam om anderen in de waarheid te onderwijzen en zij

gaven zich met grote ernst en met succes aan het werk.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 64, 65.

VRIJDAG

6. **Welk getuigenis wordt in de Heilige Schrift gegeven over Stefanus? Hoe hebben bepaalde mannen het negende gebod overtreden om hem tegen te werken en zijn invloed te vernietigen? Handelingen 6:8-14.**

Handelingen 6:8-14 *En Stefanus, vol geloof en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk. En enigen van hen die behoorden tot de zogenoemde synagoge van de Libertijnen, van de Cyreneeërs, en van de Alexandrijnen en van hen die uit Cilicië en Asia afkomstig waren, stonden op en redetwistten met Stefanus. Zij waren echter niet in staat de wijsheid en de Geest, door Wie hij sprak, te weerstaan. Toen zetten zij mannen aan om te zeggen: Wij hebben hem lasterlijke woorden tegen Mozes en God horen spreken. En zij brachten het volk, de oudsten en de schriftgeleerden in opschudding; en zij kwamen op hem af, grepen hem en brachten hem voor de Raad. En zij lieten valse getuigen optreden, die zeiden: Deze man houdt niet op lasterlijke woorden te spreken tegen deze heilige plaats en tegen de wet, want wij hebben hem horen zeggen dat die Jezus de Nazarener deze plaats zal afbreken en de gebruiken zal veranderen die Mozes ons overgeleverd heeft.*

“Stefanus, de eerste van de zeven diakenen, was een man van innige vroomheid en van een groot geloof. Hoewel van geboorte een Jood, sprak hij de Griekse taal en was hij vertrouwd met de gewoonten en manieren van de Grieken. Daardoor was hij in de gelegenheid om in de synagogen van de Grieken het evangelie te prediken. Hij was zeer ijverig voor de zaak van Christus en sprak met grote vrijmoedigheid over zijn geloof. Met uitgebreide kennis toegeruste rabbi's en wetgeleerden traden met hem in openlijke discussie, in de zekere verwachting van een gemakkelijke overwinning. Maar ‘zij waren niet bij machte de wijsheid en de Geest, waardoor hij sprak, te weerstaan’. Niet alleen sprak Stefanus door de kracht van de Heilige Geest, maar het bleek duidelijk dat hij de profetieën had bestudeerd en van alle aanlegenheden der wet volkomen op de hoogte was. Met bekwaamheid verdedigde hij de waarheden die hij voorstond en wist zijn tegenstanders geheel en al te verslaan. Aan hem werd de belofte waargemaakt:

‘Neemt u daarom in uw hart voor, niet vooraf te bedenken, hoe gij u zult verdedigen. Want Ik zal u mond en wijsheid geven, welke al uw tegenstanders niet zullen kunnen weerstaan of weerleggen.’ (Lukas 21:14, 15)” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 70.

SABBAT

7. Hoe zag zijn gezicht eruit voor de mannen van de Raad? Welke diepe indruk maakte zijn dood op de aanwezigen? Handelingen 6:15.

Handelingen 6:15 *En allen die in de Raad zaten, hielden hun ogen op hem gericht en zagen zijn gezicht als het gezicht van een engel.*

“Het martelaarschap van Stefanus maakte een diepe indruk op allen die er getuigen van waren. De herinnering aan het zegel Gods op zijn aangezicht en zijn woorden die tot het innerlijk van zijn toehoorders doordrongen, bleven in de geest van de toeschouwers nawerken en getuigden van de waarheid van hetgeen hij had verkondigd. Zijn dood was een bittere beproeving voor de gemeente, maar resulteerde in de bekering van Saulus, die de herinnering aan het geloof en de standvastigheid van de martelaar en aan de heerlijkheid die op diens gelaat rustte, niet kon uitwissen.”

“De Heiland had door Stefanus, wiens duidelijke verdediging niet kon worden weersproken, tot Saulus gesproken. De geleerde Jood had het gezicht van de martelaar, dat het licht van Christus’ heerlijkheid weerkaatste – het scheen alsof het ‘het gelaat van een engel’ (Handelingen 6:15) was – gezien. Hij was getuige geweest van Stefanus’ lankmoedigheid tegenover zijn vijanden en van zijn bede om vergiffenis voor hen. Hij was ook getuige geweest van de standvastigheid en blijmoedige lijdzaamheid van velen die hij had laten pijnigen en leed had veroorzaakt. Hij had gezien hoe sommigen om des geloofs wille met vreugde zelfs hun leven gaven.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 73, 86, 87.

Ter overdenking

“Na de dood van Stefanus werd Saulus tot lid van het Sanhedrin gekozen, uit erkentelijkheid voor de rol die hij bij deze gelegenheid had gespeeld. Een tijdlang was hij een machtig instrument van satan om diens opstand tegen de Zoon van God door te zetten. Maar weldra zou deze meedogenloze vervolger zijn kracht aanwenden tot uitbreiding van de gemeente die hij thans

verscheurde. Eén, machtiger dan satan, had Saulus verkozen om hem de plaats van de martelaar Stefanus te doen innemen, om Christus te prediken en ter wille van Hem te lijden, en om de boodschap van verlossing door Zijn bloed wijd en zijd te verbreiden.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 74.

***Leest u alstublieft het zendingsbericht
van Ethiopië op blz. 53.***

8^e Les

Sabbat 24 februari 2024

Sabbatbegin 18.08 ^u ↔ 18.10 ^u

Gewelddadige vervolging¹

“Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen. Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij.” Matthéüs 5:10, 11.

“Na de dood van Stefanus ontstond er tegen de gemeente te Jeruzalem een zo meedogenloze vervolging, dat ‘zij allen verstrooid werden over de streken van Judea en Samaria’.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 75.

ZONDAG

Saulus

- 1. Wie was Saulus van Tarsus? Hoe vervolgde hij de gelovigen van de vroege gemeente? Handelingen 8:1-3.**

¹ Noot van de vertalers: Alleen de eerste twee vragen dekt deze lestitel. Een alternatieve titel is: ‘Evangeliekansen te midden van gewelddadige vervolging’.

Handelingen 8:1-3 *En Saulus stemde van harte in met zijn dood. En er ontstond op die dag een grote vervolging tegen de gemeente die in Jeruzalem was; en zij werden allen verspreid over de landstroken van Judea en Samaria, behalve de apostelen. En godvrezende mannen droegen Stefanus samen naar het graf en bedreven grote rouw over hem. En Saulus begon de gemeente te verwoesten: hij ging de huizen binnen, sleepte mannen en vrouwen mee en leverde hen over in de gevangenis.*

“ ‘Saulus verwoestte de gemeente, en hij ging het ene huis na het andere binnen en sleurde mannen en vrouwen mede, en hij leverde hen over in de gevangenis’. Over zijn ijver bij dit gruwelijke werk zegt hij bij een latere gelegenheid: ‘Ik voor mij was tot de slotsom gekomen, dat ik tegen de naam van Jezus, de Nazoreeër fel moest optreden, wat ik dan ook gedaan heb te Jeruzalem; en ik heb velen van de heiligen in gevangenschappen opgesloten. ... En in alle synagogen trachtte ik hen dikwijls door toepassing van straffen tot lastering te dwingen en in tomeloze woede tegen hen heb ik hen vervolgd, tot zelfs in de buitenlandse steden’. Dat Stefanus niet de enige was die de marteldood stierf, blijkt wel uit Saulus’ eigen woorden: ‘En als zij zouden omgebracht worden, heb ik mijn stem er aan gegeven.’ (Handelingen 26:9-11)” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 75.

MAANDAG

2. **Hoe gebruikte de Heere het kwade ten behoeve van het goede? Hoe bleven zij die verstrooid waren – en in het bijzonder Filippus – het evangelie verkondigen? Handelingen 8:4-8.**

Handelingen 8:4-8 *Zij dan die overal verspreid waren, trokken het land door en verkondigden het Woord. En Filippus daalde af naar de stad van Samaria en predikte hun Christus. En de menigten hielden zich eensgezind aan wat door Filippus gezegd werd, omdat zij luisterden en de tekenen zagen die hij deed. Want bij velen die onreine geesten hadden, gingen die er onder luid schreeuwen uit; en veel verlamden en kreupelen werden genezen. En er ontstond grote blijdschap in die stad.*

“De vervolging die over de gemeente te Jeruzalem kwam, werkte sterk mee tot uitbreiding van het evangeliewerk. De verkondiging van het woord ging daar met succes gepaard, en nu bestond het gevaar dat de

discipelen er te lang zouden vertoeven, zonder zich rekenschap te geven van de opdracht van de Heiland om uit te gaan in de gehele wereld. Vergetend dat kracht om het boze te weerstaan het best wordt verkregen door in de aanval te gaan, begonnen ze te denken dat er voor hen geen belangrijker taak bestond dan de gemeente te Jeruzalem te beveiligen tegen de aanvallen van de vijand. In plaats van de nieuwe bekeerlingen op te leiden om het evangelie te brengen aan diegenen die het nog niet hadden gehoord, liepen ze gevaar een weg in te slaan die allen ertoe zou brengen tevreden te zijn met wat was bereikt. Om degenen die Hem vertegenwoordigden wijd en zijd te verspreiden, waar zij voor anderen konden werken, liet God toe, dat vervolging over hen kwam. Vanuit Jeruzalem verdreven, trokken de gelovigen, ‘het land door, het evangelie verkondigende’.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 76.

“Philippus, een van de zeven diakenen, bevond zich onder hen die uit Jeruzalem verdreven waren. Hij ‘daalde af naar de stad van Samaria en predikte hun de Christus. En toen de scharen Philippus hoorden en de tekenen zagen, die hij deed, hielden zij zich eenparig aan hetgeen door hem gezegd werd. Want van velen, die onreine geesten hadden, gingen deze onder luid geroep uit en vele verlamden en kreupelen werden genezen; en er kwam grote blijdschap in die stad’. (Handelingen 8:5-8).” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 78.

DINSDAG

Filippus en de Ethiopiër

- 3. Wie gaf aan Filippus de opdracht om de beambte van de Ethiopische koningin op zijn terugreis te ontmoeten? Hoe voerde de apostel deze opdracht uit? Handelingen 8:26, 27.**

Handelingen 8:26, 27 *En een engel van de Heere sprak tot Filippus en zei: Sta op en ga naar het zuiden, de weg op die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, die eenzaam is. En hij stond op en ging op weg; en zie, een Ethiopiër, een kamerheer en een machtig heer van de kandakè, de koningin van de Ethiopiërs, die heel haar schat kist beheerde en gekomen was om in Jeruzalem te aanbidden.*

“Philippus verbleef nog in Samaria, toen een hemelse bode hem beval: ‘Sta op en ga tegen de middag de weg op, die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza. ... En hij stond op en ging’. Hij twijfelde niet aan

de oproep, noch aarzelde hij om te gehoorzamen, want hij had geleerd Gods wil te volgen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 78.

WOENSDAG

4. **Welk boek las de Ethiopiër hardop tijdens zijn reis? Wat antwoordde hij toen Filippus vroeg of de Ethiopiër had begrepen wat hij aan het lezen was? Handelingen 8:28-33.**

Handelingen 8:28-33 *[De kamerheer] keerde terug, en hij zat op zijn wagen en las de profeet Jesaja. En de Geest zei tegen Filippus: Ga ernaartoe en voeg u bij deze wagen. En Filippus snelde ernaartoe, hoorde hem de profeet Jesaja lezen en zei: Begrijpt u ook wat u leest? Maar hij zei: Hoe zou ik dat kunnen, als niemand mij de weg wijst? En hij verzocht Filippus op de wagen te klimmen en bij hem te komen zitten. En het schriftgedeelte dat hij las, was dit: Hij is als een schaap naar de slachting geleid en zoals een lam stemmeloos is bij de scheerder, zo doet Hij Zijn mond niet open. In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen en wie zal over Zijn geslacht vertellen? Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen.*

“Aan Philippus werd opgedragen naar de Ethiopiër te gaan en hem de profetie die hij las, te verklaren.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 79.

DONDERDAG

Een verlangen dat redt

5. **Welk groot verlangen had de Ethiopische kamerling? Welk prachtig Schriftgedeelte uit Jesaja was hij aan het lezen? Handelingen 8:34, 35.**

Handelingen 8:34, 35 *En de kamerheer antwoordde Filippus en zei: Ik vraag u, over wie zegt de profeet dit? Over zichzelf of over iemand anders? En Filippus deed zijn mond open en, uitgaande van dat Schriftwoord, verkondigde hij hem Jezus.*

“ ‘En hij verzocht Philippus in te stappen en naast hem te komen zitten’. Het schriftgedeelte dat hij las, was de profetie van Jesaja die heenwees op Christus: ‘Gelijk een schaap werd Hij ter slachting geleid; en gelijk een lam stemmeloos is tegenover de scheerder, zo doet Hij Zijn mond niet open. In de vernedering werd Zijn oordeel

weggenomen: wie zal Zijn afkomst verhalen? Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen.’ (Handelingen 8:32, 33) [vgl. Jesaja 53:7, 8].” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 79.

VRIJDAG

6. **Het hart van de Ethiopische man was ontroerd. Met welke eenvoudige woorden vroeg hij om gedoopt te worden? Handelingen 8:36-38.**

Handelingen 8:36-38 *En terwijl zij onderweg waren, kwamen zij bij een water. En de kamerheer zei: Kijk, daar is water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zei: Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd. En hij antwoordde en zei: Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is. En hij liet de wagen stilhouden, en zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem.*

“Het hart van de man werd ontroerd door belangstelling toen de Schriften hem geopend werden, en toen de discipel eindigde, was hij bereid het licht te aanvaarden. Hij liet zijn hoge positie in de wereld niet gelden als een excuus om het evangelie te verwerpen. ‘En terwijl zij onderweg waren, kwamen zij bij een water, en de kamerling zei: Zie, daar is water; wat is er tegen, dat ik gedoopt wordt?’ En Philippus zeide: ‘Indien gij van ganser harte gelooft, is het geoorloofd. En hij antwoordde en zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is. En hij liet de wagen stilhouden en beiden daalden af in het water, zowel Philippus als de kamerling, en hij doopte hem’ (Handelingen 8:36-38).” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 79.

SABBAT

7. **Hoe weten we dat ervaringen zoals deze, waarbij zielen hun verlangen naar het evangelie tonen, meer zijn dan toeval? Handelingen 8:39.**

Handelingen 8:39 *En toen zij uit het water opgekomen waren, nam de Geest van de Heere Filippus weg; en de kamerheer zag hem niet meer, want hij vervolgde zijn weg met blijdschap.*

“Een engel zond Philippus naar iemand die zocht naar licht en die bereid was het evangelie aan te nemen. Ook nu willen engelen de schreden leiden van die arbeiders die de Heilige Geest willen toestaan hun tongen te heiligen en hun harten te louteren en te veredelen. De engel die tot Philippus gezonden was, had zelf het werk voor de Ethiopiër kunnen doen, maar dit is niet de wijze waarop God werkt. Het is zijn opzet dat mensen voor hun medemensen zullen arbeiden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 80.

Ter overdenking

“Het onzelfzuchtige werk van christenen in het verleden moet ons tot voorbeeld en bezieling strekken. De leden van Gods gemeente moeten krachtig streven naar goede werken, zich losmaken van wereldse grootheid en wandelen in de voetstappen van Hem die rondging, weldoende. Met harten vervuld van sympathie en medelijden moeten zij de noodlijdenden dienen en de zondaren de kennis van ’s Heilands liefde brengen. Zulk een werk vereist moeizame krachtsinspanning, maar geeft rijke beloning. Degenen die met oprechte bedoelingen het werk op zich nemen, zullen zielen voor de Heiland gewonnen zien, want de invloed die de daadwerkelijke uitvoerder van de goddelijke opdrachten vergezelt, is onweerstaanbaar.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 80.

Zendingsbericht van Ethiopië

Voorlezen op Sabbat 24 februari 2024

De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 2 maart 2024 worden ingezameld

Geliefde broeders en zusters in de Heer,

Wij willen u van harte groeten met Micha 4:1, “Het zal echter in het laatste der dagen geschieden dat de berg van het huis van de HEERE vast zal staan als de hoogste van de bergen, en dat hij verheven zal worden boven de heuvels, en dat de volken ernaartoe zullen stromen.”

Ethiopië is een land in het oosten van Afrika met meer dan 120 miljoen inwoners. Het heeft elf administratieve regio's en twee onafhankelijke

steden. In alle regio's worden meer dan 86 talen gesproken en in 2020 waren er vijf officiële voertalen: Amhaars, Afaan Oromo, Tigrinya, Somali en Afar. Slechts een paar mensen spreken Engels als vreemde taal. Ethiopië is het enige Afrikaanse land met een eigen alfabet en een kalender met 13 maanden per jaar. Het is een van de twee Afrikaanse landen die nooit gekoloniseerd zijn geweest. Het basisvoedsel van vrijwel elke Ethiopische maaltijd is een heerlijke pannenkoek, "injera" genaamd, die bij smakelijke stoofschotels wordt geserveerd.

Bij de nationale volkstelling van 2007 vertegenwoordigde de Ethiopisch-orthodoxe kerk 43,5 procent van de bevolking; moslims 33,9 procent; protestanten en pinkstergelovigen 18,6 procent; katholieken 0,7 procent; traditionele religies 2,6 procent; en anderen 0,8 procent.

Het Internationaal Zendingsgenootschap der Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging werd voor het eerst in Ethiopië geïntroduceerd in 2006 door wijlen predikant Parmenas N. Shirima, gevolgd door predikanten Tzvetan Petkov en Idel Suarez jr. Ethiopië werd gezegend met het ontvangen van vele bezoekers van de Generale Conferentie en de Afrikaanse Divisie, evenals van verschillende landen over de hele wereld.

De gemeente is vertegenwoordigd in vijf administratieve regio's en één federale stad. Het hoofdkantoor van de Ethiopische Unie is in Addis Abeba. Er zijn vijf velden en één zendingsveld met een totaal aantal leden van meer dan 1700 gelovigen. Er worden intensieve zendingsinspanningen geleverd om een zesde administratieve regio, het noordwesten van het land, binnen te gaan.

Dankzij de inspanningen van een van onze predikanten is er een stuk land verkregen van de overheid in de buurt van de stad Hossana om een school op te richten. De stad is het centrum voor veel stammen in het zuiden van Ethiopië en het gebied ontwikkelt zich snel. Alle juridische documenten voor het land werden in 2013 verkregen. Het project kreeg de naam 'Ebedmelech School' van predikant Idel Suarez jr, de voormalige voorzitter van de Generale Conferentie. Omdat het niet mogelijk was om het project snel van de grond te krijgen, wilde de lokale overheid de grond aan een andere organisatie schenken. Dit dwong ons om het project met eigen middelen op te starten. Met de steun van de Generale Conferentie werd het land geëgaliseerd en begon de bouw van de school in 2017. Er werden twee klaslokalen gebouwd met lokale materialen, zoals stokken en modder, dus de fundering bestond niet uit stenen en bakstenen. Met de bijdragen van donateurs konden we deuren en ramen aanbrengen en een tijdelijke omheining rond het schoolterrein plaatsen. Met extra hulp van de Generale Conferentie en de steun van de leden werd in 2021 een extra gebouw met twee lokalen toegevoegd.

We konden de bouw van de school echter niet afmaken vanwege financiële beperkingen. Toch werd de school in gebruik genomen toen het Ministerie van Onderwijs steeds meer eisen stelde – meer gebouwen voor klaslokalen, magazijnen, bibliotheek, lerarenkamer, administratieve kantoren, eerste hulp, keuken, badkamers, beveiligingsruimtes en schoolfaciliteiten, waaronder boeken en bureaus voor leerlingen en personeel. Stoelen, computers, printers, kopieerapparaten en whiteboards zijn ook nodig. Helaas bespotten de mensen ons in het gebied, die de trage voortgang van het werk gadeslaan, zoals er geschreven staat: “... Deze man begon te bouwen, maar heeft het werk niet kunnen voltooien.” Lukas 14:30. Deze school kan een uitstekend middel zijn om de waarheid bij de kinderen naar voren te brengen en ook om fondsen te werven voor zendingswerk en andere doeleinden in Ethiopië.

Daarom roepen we al onze broeders en zusters over de hele wereld op om zich bij ons aan te sluiten in dit prachtige plan om gezinnen te bereiken met de huidige waarheid via de school. We hopen en vertrouwen erop dat dit project voltooid zal worden door jullie gulle giften die volgende Sabbat ingezameld zullen worden. Tenslotte: “Hij Die van deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen. Ja, kom, Heere Jezus! De genade van onze Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.” Openbaring 22:20, 21.

*Uw broeders in de Heer,
predikant Lencha Tekle, voorzitter van de Ethiopische Unie
predikant Tsegaye Obola,
secretaris/coördinator van het Ebedmelech School Project*

De speciale sabbatschoolcollecte is bestemd voor Ethiopië

God zegene de bijdragen van Zijn trouwe, vrijgevege volk!

9^e Les

Sabbat 2 maart 2024

Sabbatbegin 18.20 ^u ↔ 18.22 ^u

Van vervolger tot discipel

“En meteen vielen hem als het ware schellen van de ogen, en onmiddellijk werd hij weer ziende, en hij stond op en werd gedoopt.” Handelingen 9:18.

“Onder de Joodse leiders die door het opmerkelijke succes waarmee de verkondiging van het evangelie gepaard ging, in grote opwinding verkeerden, nam Saulus van Tarsus een vooraanstaande plaats in. Van geboorte

een Romeins burger, was hij evenwel door afstamming een Jood, en was hij te Jeruzalem door de meest voortreffelijke rabbi's onderwezen. 'Uit het volk Israël, van de stam Benjamin', was Saul 'een Hebreëer uit de Hebreëen, naar de wet een Farizeeër, naar' zijn 'ijver een vervolger der gemeente, naar de gerechtigheid der wet onberispelijk.' (Filippenzen 3:5, 6) Hij werd door de rabbi's beschouwd als een veelbelovende jongeman, en men koesterde grote verwachtingen van hem als een bekwaam en ijverig voorstander van het oude geloof. Zijn verheffing tot lid van het Sanhedrin verleende hem een invloedrijke positie." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 84.

ZONDAG

Saulus' bekering

- 1. Met welk doel reisde Saulus naar Damascus? Wie ontmoette hem onderweg in een glorieus licht uit de hemel, waardoor zijn perspectief veranderde? Handelingen 9:1-6.**

Handelingen 9:1-6 *Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen. En terwijl hij onderweg was, gebeurde het dat hij dicht bij Damascus kwam. En plotseling omscheen hem een licht vanuit de hemel, en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij? En hij zei: Wie bent U, Heere? En de Heere zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan. En hij zei, bevend en verbaasd: Heere, wat wilt U dat ik doen zal? En de Heere zei tegen hem: Sta op en ga de stad in en daar zal u gezegd worden wat u moet doen.*

“Saulus echter verstond de woorden die werden gesproken; en de Spreker – de Zoon van God Zelf – was hem onweerlegbaar verschenen. In het verheerlijkte Wezen dat voor hem stond, zag hij de Gekruisigde. Het beeld van Jezus' aangezicht stond voor altijd op de ziel van de getroffen Jood afgedrukt. De gesproken woorden troffen hem tot in het diepst van zijn hart. In de duisternis van zijn gemoed stroomde een vloed van licht binnen, die hem de onwetendheid en dwaling van zijn vroeger leven en de huidige behoefte aan de verlichting van de Heilige Geest toonde. [...]

Een generaal die in de strijd sneuvelt, is voor zijn leger verloren en zijn dood verleent de vijand geen grotere kracht. Maar wanneer een vooraanstaand man zich voegt bij de tegenpartij, zijn niet alleen zijn diensten verloren, maar de anderen, bij wie hij zich aansluit, verkrijgen duidelijk voordeel. Saulus van Tarsus had op zijn weg naar Damascus gemakkelijk door de Here kunnen worden gedood, en aan de vervolgende partij zou op deze wijze veel macht zijn ontnomen. Doch God spaarde niet alleen Saulus' leven, maar bekeerde hem en bracht zo een voorvechter van de zijde van de vijand naar de zijde van Christus. Als welsprekend redenaar en een gestrenge beoordelaar bezat Paulus met zijn sterke vastberadenheid en onversaagde moed de juiste eigenschappen die in de eerste gemeente nodig waren.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 86, 92, 93.

MAANDAG

2. Wat ervoeren de mannen die Saulus vergezelden? Handelingen 9:7.

Handelingen 9:7 *En de mannen die met hem meereisden, stonden sprakeloos, want zij hoorden wel de stem, maar zagen niemand.*

“Door vrees overmand en bijna verblind door de felheid van het licht, hoorden de reisgenoten van Saulus een stem, maar ze zagen niemand.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 86.

DINSDAG

3. Wie had de Heer intussen in Damascus voorbereid om Saulus te instrueren, en welke bezwaren uitte hij tegen de goddelijke instructies? Hoe voelde hij zich over het feit dat hij een instrument was dat door God werd gebruikt om de vreselijke vervolger van Gods volk te ontmoeten? Handelingen 9:8-18.

Handelingen 9:8-18 *En Saulus stond op van de grond; en toen hij zijn ogen opendeed, zag hij niemand. En zij leidden hem bij de hand en brachten hem naar Damascus. En gedurende drie dagen kon hij niet zien, en at en dronk hij niet. En er was een zekere discipel in Damascus van wie de naam Ananias was; en de Heere zei tegen hem in een visioen: Ananias! En hij zei: Zie, hier ben ik, Heere. En de Heere zei tegen hem: Sta op en ga naar de straat die de Rechte genoemd wordt, en vraag in het huis van Judas naar iemand van*

wie de naam Saulus is, uit Tarsus, want zie, hij bidt, en hij heeft in een visioen gezien dat een man van wie de naam Ananias was, binnenkwam en hem de hand oplegde, opdat hij weer ziende zou worden. Ananias antwoordde echter: Heere, ik heb van velen over deze man gehoord hoeveel kwaad hij Uw heiligen in Jeruzalem gedaan heeft; en hij heeft hier volmacht van de overpriesters om allen gevangen te nemen die Uw Naam aanroepen. Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten. Want Ik zal hem laten zien hoeveel hij moet lijden voor Mijn Naam. En Ananias ging heen en ging het huis binnen; en na hem de handen opgelegd te hebben, zei hij: Saul, broeder, de Heere heeft mij gezonden, namelijk Jezus, Die u verschenen is op de weg waarlangs u gekomen bent, opdat u weer ziende zou worden en met de Heilige Geest vervuld zou worden. En meteen vielen hem als het ware schellen van de ogen, en onmiddellijk werd hij weer ziende, en hij stond op en werd gedoopt.

“Ananias kon de woorden van de engel nauwelijks geloven, want de berichten over Saulus’ bittere vervolging van de heiligen te Jeruzalem hadden zich wijd en zijd verspreid. Hij waagde er tegenin te brengen: ‘Here ik heb van velen over deze man gehoord, hoeveel kwaad hij Uw heiligen te Jeruzalem aangedaan heeft; en hier heeft hij volmacht van de overpriesters om allen, die Uw naam aanroepen, gevangen te nemen. Maar de Here zeide tot hem: Ga, want deze is Mij een uitverkoren werktuig om Mijn naam te brengen voor de heidenen en koningen en de kinderen Israëls’.

In gehoorzaamheid aan de aanwijzing van de engel zocht Ananias de man op die nog onlangs bedreigingen uitte tegenover allen die in de naam van Jezus geloofden; en zijn handen op het hoofd van de berouwvolle lijder leggend, zei hij: ‘Saul, broeder, de Here heeft mij gezonden, Jezus, die u verschenen is op de weg, waarlangs gij gekomen zijt, opdat gij weer zoudt zien en met de Heilige Geest vervuld worden’.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 90.

WOENSDAG

Wantrouwen

4. **Wat vonden de gelovigen van Saulus’ bekering? Hoe hielpen ze hem te ontsnappen aan een zekere dood? Handelingen 9:20-25.**

Handelingen 9:20-25 *En meteen predikte hij Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is. En allen die het hoorden, waren buiten zichzelf en zeiden: Is dit niet degene die in Jeruzalem hen die deze Naam aanriepen, uitroeide, en die daarom hier gekomen is om hen geboeid naar de overpriesters te brengen? Maar Saulus werd meer en meer gesterkt en hij bracht de Joden die in Damascus woonden, in verwarring door aan te tonen dat Jezus de Christus is. En toen er veel dagen verlopen waren, beraadslaagden de Joden om hem te doden, maar hun samenzwering werd aan Saulus bekend. En zij bewaakten de poorten, zowel overdag als 's nachts, om hem te kunnen doden. Maar de discipelen namen hem 's nachts mee en lieten hem door een opening in de muur neer, door hem in een mand te laten zakken.*

“Deze dagen van nauwgezet zelfonderzoek en van verootmoediging des harten werden in eenzame afzondering doorgebracht. De gelovigen, die van het doel van Saulus' komst waren verwittigd, vreesden dat hij een bepaalde gedragslijn voorwendde ten einde hen des te beter te kunnen misleiden. Ze hielden zich op een afstand en weigerden hem hun sympathie. [...]

Vanuit Arabië keerde Paulus 'terug naar Damascus' (Galaten 1:17), en trad vrijmoedig op 'in de naam van Jezus'. Niet in staat de wijsheid van zijn argumenten te weerleggen, 'beraamden de Joden het plan hem te vermoorden'. De poorten van de stad werden dag en nacht zorgvuldig bewaakt, om zijn vlucht onmogelijk te maken. Deze bedenkelijke toestand bracht de discipelen ertoe God ernstig te zoeken. Ten slotte namen zij hem 'en lieten hem des nachts in een mand over de muur zakken.' –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 88, 95, 96.

DONDERDAG

5. **Hoe ontvingen de apostelen hem in Jeruzalem en wie bemiddelde zodat Paulus door hen geaccepteerd zou worden? Welke tumultueuze ervaringen volgden? Handelingen 9:26-31.**

Handelingen 9:26-31 *Toen Saulus nu in Jeruzalem gekomen was, probeerde hij zich bij de discipelen aan te sluiten, maar zij waren allen bevreesd voor hem, want zij geloofden niet dat hij een discipel was. Maar Barnabas nam hem onder zijn hoede, bracht hem naar de apostelen en vertelde hun hoe hij onderweg de Heere gezien had, dat Hij tot hem gesproken had en hoe hij in Damascus vrijmoedig*

gesproken had in de Naam van Jezus. En hij ging in Jeruzalem met hen in en uit. En hij sprak vrijmoedig in de Naam van de Heere Jezus; ook sprak en redetwistte hij met de Griekssprekenden, maar die probeerden hem te doden. Maar toen de broeders dit te weten kwamen, brachten zij hem naar Caesarea en stuurden hem vandaar weg naar Tarsus. De gemeenten dan in heel Judea, Galilea en Samaria hadden vrede en werden opgebouwd; en zij wandelden in de vreze des Heeren en de vertroosting door de Heilige Geest en namen in aantal toe.

“Bij zijn aankomst in de stad waar hij eens onder de naam ‘Saulus, de vervolger’ bekend was, ‘trachtte hij zich bij de discipelen te voegen, maar allen schuwden hem, daar zij niet konden geloven, dat hij een discipel was’. Het was moeilijk voor hen om aan te nemen dat een Farizeeër, zo fanatiek als hij, en iemand die zoveel tot de vernietiging van de gemeente had bijgedragen, een oprechte volgeling van Jezus kon worden. ‘Maar Barnabas trok zich zijner aan en bracht hem bij de apostelen en verhaalde hun, hoe hij onderweg de Here had gezien, en dat deze tot hem gesproken had, en hoe hij te Damascus vrijmoedig was opgetreden in de naam van Jezus.’ Toen de discipelen dit hoorden, beschouwden zij hem als een der hunnen. Weldra ontvingen ze overvloedige bewijzen van zijn christelijke ervaringen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 96.

VRIJDAG

Een proeftijd van drie dagen

- 6. Hoe veranderde het oorspronkelijke doel van Paulus? Waarom was hij ‘eenzaam’ in Damascus? Handelingen 9:2, 9.**

Handelingen 9:2, 9 *En vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen. [...] En gedurende drie dagen kon hij niet zien, en at en dronk hij niet.*

“Op de morgen van deze veelbewogen dag was Saulus met zelfvoldane gevoelens, wegens het vertrouwen van de voornaamste priesters dat hij genoot, Damascus genaderd. Men had hem ernstige verantwoordelijkheid toevertrouwd. Hem was opgedragen de belangen van het Joodse geloof te bevorderen door, indien mogelijk, de

verspreiding van het nieuwe geloof in Damascus te stuiten. Hij was vastbesloten deze opdracht tot een goed einde te brengen, en met vurig verlangen zag hij de komende gebeurtenissen tegemoet. [...] Saulus wilde zich niet wenden tot de onbekeerde Joden, met wie hij plannen had beraamd om gezamenlijk de gelovigen te vervolgen. Hij wist dat zij naar zijn wedervaren zelfs niet zouden willen luisteren. Zo scheen hij van alle menselijk medeleven te zijn uitgesloten. Zijn enige hoop en hulp berustte in een barmhartig God, en op Hem beriep hij zich met een gebroken hart.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 87, 88.

SABBAT

7. **Hoe heeft Paulus de woorden van Jezus ervaren: “En wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden; en wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden”? Matthéüs 23:12.**

Matthéüs 23:12 *En wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden; en wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden.*

“Toen Saulus zich geheel aan de overtuigende kracht van de Heilige Geest overgaf, zag hij de dwalingen van zijn leven en erkende hij de verreikende eisen van Gods wet. Hij, die een trotse Farizeeër was geweest, vol zelfvertrouwen dat hij door zijn goede werken werd gerechtvaardigd, boog zich nu met de ootmoed en de eenvoud van een klein kind neer voor God, beleed zijn eigen onwaardigheid en pleitte op de genade van een gekruisigde en opgestane Heiland. Saulus verlangde ernaar om in volle harmonie en gemeenschap te komen met de Vader en de Zoon, en in zijn hevig verlangen naar vergeving en aanneming, richtte hij zich met vurige smeebeden tot de troon der genade.

De gebeden van de boetvaardige Farizeeër waren niet vergeefs. De innerlijke overwegingen en gevoelens van zijn hart werden door God omgevormd, en zijn voortreffelijke bekwaamheden met Gods eeuwige bedoelingen in overeenstemming gebracht. Christus en Zijn gerechtigheid werden voor Saulus meer dan de gehele wereld.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 88, 89.

Ter overdenking

“In het bericht aangaande de bekering van Saulus worden ons belangrijke beginselen aan de hand gedaan, die wij niet uit het oog moeten verliezen. Saulus werd in de onmiddellijke tegenwoordigheid van Christus gebracht.

Christus had hem voor een zeer belangrijk werk bestemd; hij was Hem ‘een uitverkoren vat.’ (Handelingen 9:15, SV) Toch maakte de Here hem niet dadelijk met het werk dat hem zou worden opgedragen, bekend. Hij stuitte hem in zijn loop en overtuigde hem van zonde. Maar toen Saulus vroeg: ‘Wat wilt Gij, Here, dat ik doen zal?’ bracht de Here de vragende Jood in contact met Zijn gemeente om daar Gods wil aangaande hem te vernemen.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 89.

10^e Les

Sabbat 9 maart 2024

Sabbatbegin 18.33 ^u ↔ 18.35 ^u

Niets is toeval

“En wij weten dat hun die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk die naar Zijn voornemen geroepen zijn.” Romeinen 8:28.

“Hoe zorgzaam ging de Here te werk om het vooroordeel tegen de heidenen, dat zich door Joodse opvoeding zo diep had geworteld in Petrus’ geest, te overwinnen! Door het visioen van het laken en zijn inhoud zocht God de apostel van zijn vooroordeel te bevrijden en hem van de belangrijke waarheid te overtuigen dat er in de hemel geen aanzien des persoons is, dat Joden en Grieken voor God gelijk zijn en, dat de heidenen door Christus mogen delen in de zegeningen en voorrechten van het evangelie.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 103, 104.

ZONDAG

De centurion¹ van Caesarea

1. **Wat wordt er over de centurion in Caesarea vermeld? Hoe toonde God dat Hij hem kende? Handelingen 10:1, 2.**
-

¹ Centurion: Een officier van het Romeinse leger die het bevel voerde over een groep van ongeveer honderd soldaten, vandaar de naam ‘centurion’.

Handelingen 10:1, 2 *En er was een man in Caesarea, van wie de naam Cornelius was, een hoofdman over honderd van de afdeling die de Italiaanse genoemd werd, een vroom man, die met heel zijn huis God vreesde, veel liefdegaven aan het volk gaf en voortdurend tot God bad.*

“Cornelius was een Romeinse hoofdman. Hij was een welgesteld man van voorname afkomst en hij bekleedde een vertrouwens- en erepositie. Door geboorte, opvoeding en ontwikkeling een heiden, had hij door contact met de Joden kennis van God verkregen en hij aanbad Hem met een oprecht hart. Hij toonde de echtheid van zijn geloof door zijn medelijden met de armen. Wijd en zijd stond hij bekend vanwege zijn liefderijkheid, en zijn rechtvaardig leven bezorgde hem een goede naam zowel bij de Joden als bij de heidenen. Hij oefende een zegenrijke invloed uit op allen met wie hij in aanraking kwam. [...]

Cornelius geloofde in God als de Schepper van hemel en aarde, hij vereerde Hem, hij erkende Zijn heerschappij, en bij alle levensaangelegenheden vroeg hij Hem om raad. Hij was Jehova trouw in zijn huise-lijk leven en in de vervulling van zijn openbare plichten. In zijn huis had hij een altaar voor de Here opgericht, want hij waagde het niet zijn plannen uit te voeren of zijn verantwoordelijkheden te dragen zonder de hulp van God.

Ofschoon Cornelius de profetieën geloofde en uitzag naar de komende Messias, bezat hij toch niet de kennis van het evangelie zoals die in het leven en de dood van Christus was geopenbaard. Hij was geen lid van de Joodse gemeente, waar hij door de rabbi's als een heiden en een onreine zou zijn beschouwd. Maar dezelfde Heilige Wachter die van Abraham had gezegd: ‘Ik ken hem’, kende ook Cornelius en zond hem een boodschap rechtstreeks uit de hemel.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 101.

MAANDAG

2. **Op welke manier werd Cornelius geroepen? Welke specifieke instructies kreeg hij? Handelingen 10:3-6.**

Handelingen 10:3-6 *Hij zag in een visioen duidelijk, ongeveer op het negende uur van de dag, dat er een engel van God bij hem binnenkwam, die tegen hem zei: Cornelius! En hij hield de ogen op hem gericht en werd zeer bevreesd, en hij zei: Wat is er, heer? En de engel zei tegen hem: Uw gebeden en uw liefdegaven zijn als*

gedachtenis opgestegen naar God. Stuur nu mannen naar Joppe en ontbied Simon, die ook Petrus genoemd wordt. Deze is te gast bij een zekere Simon, een leerlooier, die zijn huis bij de zee heeft. Hij zal u zeggen wat u moet doen.

“De duidelijkheid waarmee deze aanwijzingen werden gegeven en waarbij zelfs het beroep van de man bij wie Petrus verblijf hield, werd bekendgemaakt, toont aan dat de hemel op de hoogte is met de geschiedenis en werkzaamheden van de mensen in iedere levensomstandigheid. God is evenzeer bekend met het leven en het werk van de eenvoudige arbeider als met dat van de koning op zijn troon.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 102.

DINSDAG

3. **Welk visioen had Petrus terwijl hij wachtte dat zijn eten zou worden opgediend? Wat was het doel van dit visioen? Handelingen 10:9-13.**

Handelingen 10:9-13 *En de volgende dag, terwijl zij op reis waren en de stad naderden, klom Petrus op het dak om te bidden, ongeveer op het zesde uur, en hij kreeg honger en wilde iets nuttigen. En terwijl zij het eten bereidden, raakte hij in geestvervoering. En hij zag de hemel geopend en een voorwerp naar zich toe komen, dat leek op een groot linnen laken, dat aan de vier hoeken vastgebonden was en neergelaten werd op de aarde, waarin zich al de viervoetige dieren van de aarde bevonden, de wilde en de kruipende dieren en de vogels in de lucht. En er kwam een stem tot hem: Sta op, Petrus, slacht en eet!*

“De engel ging na zijn onderhoud met Cornelius naar Petrus in Joppe. In die tijd was Petrus in gebed op het dak van het huis waar hij verbleef, en we lezen, dat ‘hij hongerig werd en verlangde te eten, en terwijl men iets gereed maakte, geraakte hij in zinsverrukking’. Het was niet alleen natuurlijk voedsel waarnaar Petrus hongerde. Toen hij vanaf het dak de stad Joppe en het omliggende landschap beschouwde, hongerde hij naar de redding van zijn landgenoten. Hij had een sterk verlangen om hen te wijzen op de profetieën uit de Schriften die naar het lijden en de dood van Christus heenwezen.

In dit visioen zag Petrus ‘de hemel geopend en een voorwerp nederdalen in de vorm van een groot laken, dat aan de vier hoeken nederge-

laten werd op de aarde; hierin bevonden zich allerlei viervoetige en kruipende dieren der aarde en allerlei vogelen des hemels. En er kwam een stem tot hem: Sta op, Petrus, slacht en eet! Maar Petrus zeide: Geenszins, Here, want ik heb nog nooit iets gegeten, dat onheilig of onrein was. En nogmaals ten tweeden male, kwam een stem tot hem: Wat God rein verklaard heeft, moogt gij niet voor onheilig houden. En dit geschiedde tot drie maal toe, en terstond werd het voorwerp weer opgenomen in de hemel'.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 102, 103.

WOENSDAG

Het evangelie actief verkondigd aan de heidenen

4. **Wat wilde God alle christenen leren door Petrus dit visioen te geven? Wat moeten allen begrijpen over Zijn doelen en heilige wetten? Handelingen 10:34, 35.**

Handelingen 10:34, 35 *En Petrus opende zijn mond en zei: Ik zie nu in waarheid in dat God niet iemand om de persoon aanneemt; maar in ieder volk is degene die Hem vreest en gerechtigheid doet, Hem welgevallig.*

“Dit visioen hield voor Petrus zowel een berisping als een onderwijzing in. Het openbaarde hem Gods bedoeling, – dat door de dood van Christus de heidenen medeërfgnamen met de Joden aan de heilsgoederen zouden worden gemaakt. Tot nu toe had geen van de discipelen het evangelie aan de heidenen gepredikt. De scheidsmuur, die door de dood van Christus was neergehaald, bestond naar hun mening nog altijd, en hun werk had zich tot de Joden beperkt, omdat zij de heidenen beschouwden als uitgesloten van de zegeningen van het evangelie. Nu zocht de Here Petrus de wereldomvattende uitbreiding van het goddelijk plan te doen begrijpen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 102, 103.

DONDERDAG

5. **Welke overeenkomsten waren er tussen de uitstorting van de Heilige Geest op de discipelen in de bovenzaal en wat er gebeurde in Cornelius' huis? Handelingen 2:4; 10:44, 46.**

Handelingen 2:4; 10:44, 46 *En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de*

Geest hun gaf uit te spreken. [...] Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden. [...] Want zij hoorden hen spreken in vreemde talen en God grootmaken.

“Plotseling werd de toespraak onderbroken door het nederdalen van de Heilige Geest. ‘Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het woord hoorden. En al de gelovigen uit de besnijdenis, die met Petrus waren medegekomen, stonden verbaasd, dat de gave van de Heilige Geest ook over de heidenen was uitgestort, want zij hoorden hen spreken in tongen en God grootmaken’. [...]

‘En toen ik begonnen was te spreken, viel de Heilige Geest op hen, evenals in het begin ook op ons. En ik herinnerde mij het woord des Heren, hoe Hij zeide: Johannes doopte wel met water, maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden. Indien nu God hen op volkomen gelijke wijze als ons de gave heeft gegeven op het geloof in de Here Jezus Christus, hoe zou ik dan bij machte geweest zijn God tegen te houden?’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 102, 108.

VRIJDAG

- 6. Waarvan moest Petrus degenen overtuigen die met hem mee-reisden op bezoek bij de heidenen in Caesarea? Welke vragen stelden anderen die tot de besnijdenis behoorden aan Petrus toen ze waren teruggekeerd in Jeruzalem? Handelingen 10:47; 11:3.**

Handelingen 10:47; 11:3 *Kan iemand soms het water weren, zodat deze mensen, die evenals wij de Heilige Geest ontvangen hebben, niet gedoopt zouden worden? [...] En zeiden: U bent binnengegaan bij mannen die onbesneden zijn, en u hebt met hen gegeten.*

“Toen de broeders in Judéa hoorden dat Petrus het huis van een heiden was binnengegaan en voor de daar samengekomenen gesproken had, waren zij verbaasd en geërgerd. Zij vreesden dat een dergelijke handelwijze, die hun vermetel toescheen, verijdeling van hun eigen onderwijs tengevolge zou hebben. Toen ze daarna Petrus zagen, traden ze hem met een scherpe berisping tegemoet, zeggende: ‘Gij zijt binnengegaan bij onbesnedenen en hebt met hen gegeten’.

Petrus legde hun de hele zaak uit. Hij verhaalde zijn belevenissen met betrekking tot het visioen, en beriep zich erop dat hem daardoor werd gemaand niet langer het onderscheid tussen besnedenen en onbesne-

denen in acht te nemen, noch op de heidenen neer te zien als op onreinen. Hij vertelde hun van het bevel dat hem werd gegeven om naar de heidenen te gaan, van de komst van de boodschappers, van zijn reis naar Caesaréa en van de ontmoeting met Cornelius. Hij verhaalde het belangrijkste van zijn onderhoud met de hoofdman, hoe deze hem had verteld van het visioen en de daarbij gegeven opdracht om Petrus te ontbieden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 107, 108.

SABBAT

7. Accepteerden de discipelen in Jeruzalem uiteindelijk de houding van Petrus ten opzichte van de heidense gelovigen in Caesarea? Handelingen 11:18.

Handelingen 11:18 *En toen zij dit hoorden, waren zij gerustgesteld, en zij verheerlijkten God en zeiden: Zo heeft God dus ook aan de heidenen de bekering gegeven die tot het leven leidt.*

“Petrus legde hun de hele zaak uit. Hij verhaalde zijn belevenissen met betrekking tot het visioen, en beriep zich erop dat hem daardoor werd gemaand niet langer het onderscheid tussen besnedenen en onbesnedenen in acht te nemen, noch op de heidenen neer te zien als op onreinen. Hij vertelde hun van het bevel dat hem werd gegeven om naar de heidenen te gaan, van de komst van de boodschappers, van zijn reis naar Caesaréa en van de ontmoeting met Cornelius. Hij verhaalde het belangrijkste van zijn onderhoud met de hoofdman, hoe deze hem had verteld van het visioen en de daarbij gegeven opdracht om Petrus te ontbieden. [...]

Toen de broeders deze verklaring hoorden, zwegen ze. Overtuigd dat Petrus’ handelwijze geheel in overeenstemming was met Gods plan en dat hun vooroordeel en hun eenzijdigheid volslagen in tegenstelling waren met de geest van het evangelie, verheerlijkten ze God, zeggende: ‘Zo heeft dan God ook de heidenen de bekering ten leven geschonken.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 107, 108.

Ter overdenking

“Ook heden zoekt God naar zielen, zowel onder de voornamen als onder de geringen. Evenals Cornelius zijn er vele mensen die de Here met Zijn werk in de wereld wil verbinden. Zij zijn Gods volk toegedaan, maar de banden die hen aan de wereld binden, houden hen vast. Het vergt van hen zedelijke

moed om hun standpunt ten opzichte van Christus te bepalen. Voor deze zielen die vanwege hun verantwoordelijkheden en connecties in groot gevaar verkeren, moet men zich bijzondere moeite getroosten.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 105, 107.

11^e Les

Sabbat 16 maart 2024

Sabbatbegin 18.45 ^u. ↔ 18.47 ^u.

Verstrooid omwille van het evangelie

“Wanneer ze u in de ene stad vervolgen, vlucht dan naar de andere, want voorwaar, Ik zeg u: U zult uw rondgang door de steden van Israël niet geëindigd hebben, voordat de Zoon des mensen gekomen is.” Matthéüs 10:23.

“Nadat de discipelen door vervolging uit Jeruzalem waren verdreven, breidde de evangelieboodschap zich snel uit in de gebieden buiten de grenzen van Palestina; en in belangrijke centra werden vele kleine groepen gevormd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 117.

ZONDAG

1. **Wat gebeurde er met hen die verstrooid waren vanwege de verdrukking, ook al waren ze toegewijd om alleen aan de Joden te prediken? Handelingen 11:19-21.**

Handelingen 11:19-21 *Zij nu die, door de verdrukking die in verband met Stefanus plaatsgevonden had, overal verspreid waren, gingen het land door tot Fenicië, Cyprus en Antiochië toe, terwijl zij tot niemand het Woord spraken dan alleen tot de Joden. Er waren onder hen echter enkele mannen van Cyprus en uit Cyrene die, toen ze in Antiochië gekomen waren, het woord richtten tot de Griekssprekenden en de Heere Jezus verkondigden. En de hand van de Heere was met hen en een groot aantal geloofde en bekeerde zich tot de Heere.*

“Het evangelie werd in Antiochië openlijk gebracht door enkele discipelen uit Cyprus en Cyrene, die ‘hun de Here Jezus predikten’.

‘De hand des Heren was met hen’, en hun ernstige arbeid bracht rijke vruchten voort. ‘Een groot aantal kwam tot het geloof en bekeerde zich tot de Here’.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 117.

MAANDAG

2. **Wie stuurden ze – met een nieuwe visie en gevuld met de Heilige Geest – om het werk in Antiochië te versterken? Handelingen 11:22-24.**

Handelingen 11:22-24 *En het gerucht over hen kwam de gemeente die in Jeruzalem was, ter ore; en zij zonden Barnabas uit om het land door te gaan tot Antiochië toe. En toen hij daar gekomen was en de genade van God zag, werd hij verblijd en spoorde hij hen allen aan om met een hartelijk voornemen bij de Heere te blijven. Want hij was een goed man en vol van de Heilige Geest en van geloof; en er werd een grote menigte aan de Heere toegevoegd.*

“Bij aankomst in zijn nieuwe arbeidsveld zag Barnabas het werk dat door de genade Gods reeds tot stand was gebracht, en hij ‘verheugde zich en wekte allen op om naar het voornemen van hun hart de Here trouw te blijven’.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 117.

DINSDAG

Christenen

3. **Wie zocht Barnabas op in Tarsus en waar bracht hij hem heen om mee te doen in de bediening? Handelingen 11:25, 26, eerste gedeelte.**

Handelingen 11:25, 26a *En Barnabas vertrok naar Tarsus om Saulus te zoeken; en toen hij hem gevonden had, bracht hij hem naar Antiochië. En het gebeurde dat zij een heel jaar met de gemeente samenkwamen en een grote menigte onderwezen ...*

“Toen het werk zich uitbreidde, voelde Barnabas de noodzakelijkheid van gepaste hulp ten einde de door de voorzienigheid Gods geboden gunstige gelegenheden te benutten. Hij begaf zich naar Tarsus om Paulus te zoeken, die enige tijd geleden, na zijn vertrek uit Jeruzalem, in ‘de streken van Syrië en van Cilicië’ had gearbeid, om ‘het geloof dat hij tevoren trachtte uit te roeien’ (Galaten 1:21, 23) te verkondi-

gen. Het gelukte Barnabas om Paulus te vinden en hem te overreden als medearbeider in het evangelie met hem terug te keren.

God zegende in rijke mate de arbeid van Paulus en Barnabas gedurende het jaar dat ze samen met de gelovigen in Antiochië doorbrachten. Maar geen van beiden was vooralsnog formeel als prediker van het evangelie ingezegend. Zij hadden nu in hun godsdienstige ervaring een tijdstip bereikt waarop God hun de uitvoering van een moeilijke zendingsopdracht wilde toevertrouwen, waarbij zij ieder voordeel dat door tussenkomst van de gemeente kan worden verkregen, nodig zouden hebben.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 118, 121.

WOENSDAG

4. Hoe werden de gelovigen in die plaats voor het eerst genoemd? Waarom? Handelingen 11:26, tweede gedeelte.

Handelingen 11:26b ... *En dat de discipelen voor het eerst in Antiochië christenen genoemd werden.*

“In Antiochië werden de discipelen voor het eerst ‘christenen’ genoemd. Die naam werd hun gegeven omdat Christus het voornaamste onderwerp van hun prediking, hun onderwijs en hun gesprek was. Zij verhaalden steeds weer de gebeurtenissen die hadden plaatsgevonden gedurende de dagen van Zijn aardse bediening, toen Zijn discipelen gezegend waren met Zijn persoonlijke tegenwoordigheid. Onvermoeibaar weidden zij uit over Zijn onderwijzingen en Zijn wonderbare genezingen. Met bevende lippen en betraande ogen spraken zij over Zijn zieleworsteling in de hof, Zijn verraad, verhoor en terechtstelling, van het geduld en de ootmoed waarmee Hij de smaad en de pijniging, Hem door Zijn vijanden opgelegd, had verdragen, en van het goddelijk medelijden waarmee Hij voor Zijn vervolgers had gebeden.

Zijn opstanding en hemelvaart en Zijn werk in de hemel als Voorspraak van de gevallen mensheid waren hoofdonderwerpen waarover zij graag spraken. Terecht mochten de heidenen hen ‘christenen’ noemen, daar zij Christus predikten en zij hun gebeden via Hem tot God richtten. Het was God die hun de naam ‘christen’ gaf. Dit is een koninklijke naam voor allen die zich met Christus verbinden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 118.

DONDERDAG

5. **Wat gebeurt er als iemand vervolgd wordt omdat hij christen is? Hoe dient hij zich echter hierover voelen vanwege Degene die Zijn leven gaf voor de mens? 1 Petrus 4:14, 16.**

1 Petrus 4:14, 16 *Als u smaad wordt aangedaan om de Naam van Christus, dan bent u zalig, want de Geest van de heerlijkheid en van God rust op u. Wat hen betreft wordt Hij wel gelasterd, maar wat u betreft wordt Hij verheerlijkt. [...] Als iemand echter als christen lijdt, laat hij zich daarvoor niet schamen, maar God in dit opzicht verheerlijken.*

“Het voorbeeld van Christus’ volgelingen te Antiochië moet alle gelovigen die in de grote steden van de wereld van nu wonen, bezielen. Daar het de wil van God is dat uitverkoren arbeiders met talent en vol overgave in belangrijke volkscentra zullen worden geplaatst om in openbare samenkomsten de leiding te nemen, is het ook Zijn bedoeling dat de gemeenteleden in deze steden de hun van God gegeven talenten zullen gebruiken om voor zielen te arbeiden. Rijke zegeningen wachten degenen die aan de uitnodiging van God ten volle gehoor geven. Als zulke werkers zich inspannen om zielen voor Jezus te winnen, zullen zij ervaren dat velen die op een andere wijze nooit hadden kunnen worden bereikt, bereid zijn om aan de juiste persoonlijke pogingen gehoor te geven.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 119.

VRIJDAG

6. **Wie legden hun handen op Barnabas en Paulus? Maar wie koos hen eigenlijk uit voor hun bijzondere werk? Handelingen 13:1-3.**

Handelingen 13:1-3 *En er waren in Antiochië, in de gemeente aldaar, enkele profeten en leraars, namelijk Barnabas, Simeon, die Niger genoemd werd, Lucius van Cyrene, Manahen, die met Herodes, de viervorst, opgegroeid was, en Saulus. En terwijl zij de Heere dienden en vastten, zei de Heilige Geest: Zonder voor Mij zowel Barnabas als Saulus af voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb. Toen vastten en baden zij, en nadat zij hun de handen opgelegd hadden, lieten zij hen gaan.*

“De omstandigheden in verband met de door de Heilige Geest tot stand gebrachte afzondering van Paulus en Barnabas tot een bepaalde tak van dienst, tonen duidelijk aan dat de Here door uitverkoren hulpkrachten in Zijn georganiseerde gemeente werkt. Jaren geleden, toen aan Paulus het goddelijk voornemen voor de eerste maal werd geopenbaard, door de Heiland Zelf, werd hij onmiddellijk daarna met leden van de nieuw georganiseerde gemeente te Damascus in verbinding gebracht. Bovendien werd de gemeente daar over de persoonlijke ervaringen van de bekeerde Farizeeër niet lang in onwetendheid gelaten. En thans, nu de goddelijke opdracht van weleer volledig moest worden uitgevoerd, belastte de Heilige Geest, opnieuw getuigend dat Paulus een uitverkoren werktuig was om het evangelie onder de heidenen te verkondigen, de gemeente met de taak om hem en zijn medearbeider in te zegenen. Terwijl de leiders der gemeente te Antiochië ‘de Here dienden en vastten, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij nu Barnabas en Saulus af voor het werk, waartoe Ik hen geroepen heb.’ [...]

Paulus beschouwde de plechtigheid van een officiële inzegening als het beginpunt van een nieuw en belangrijk tijdperk in zijn levenswerk. Dit tijdstip merkte hij later aan als het begin van zijn apostelschap in de christelijke gemeente.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 122, 123.

SABBAT

Het belang van de gemeente

7. **Welke vraag stelde Saulus aan Jezus toen Hij aan hem verscheen op de weg naar Damascus? Wie verachten onafhankelijk denkende mensen? Handelingen 9:6.**

Handelingen 9:6 *En hij zei, bevend en verbaasd: Heere, wat wilt U dat ik doen zal? En de Heere zei tegen hem: Sta op en ga de stad in en daar zal u gezegd worden wat u moet doen.*

“Hij stuitte hem in zijn loop en overtuigde hem van zonde. Maar toen Saulus vroeg: ‘Wat wilt Gij, Here, dat ik doen zal?’ bracht de Here de vragende Jood in contact met Zijn gemeente om daar Gods wil aangaande hem te vernemen. Het wonderbare licht dat de duisternis van Saulus verlichtte, was het werk des Heren. Maar er was nog een ander werk dat voor hem door de discipelen moest worden gedaan. Christus had het werk van onthulling en overtuiging

tot stand gebracht; en nu was de boetvaardige in een toestand waarin hij van hen aan wie God had opgedragen om Zijn waarheden te onderwijzen, kon leren. [...] Er zijn in de gemeente altijd mensen geweest die voortdurend naar persoonlijke onafhankelijkheid streefden. Zij schijnen niet te kunnen inzien dat zo'n onafhankelijke geest hen er licht toe kan leiden te veel vertrouwen in zichzelf te stellen en hun eigen oordeel hoger te schatten dan de raadgeving en het oordeel van hun broeders, in het bijzonder van diegenen die door God tot leiders over Zijn volk zijn aangesteld. God heeft Zijn gemeente bekleed met een bijzonder gezag en een macht, die niemand mag geringschatten, want wie dat doet, veracht daarmee de stem van God.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 89, 123.

Ter overdenking

“Terwijl het licht van het evangelie te Antiochië helder scheen, werd door de te Jeruzalem achtergebleven apostelen een belangrijk werk voortgezet. [...] Onder de apostelen die zich met dit werk bezighielden, traden Petrus, Jacobus en Johannes steeds naar voren; zij waren ervan overtuigd dat God hen had uitverkoren om onder hun landgenoten in hun geboorteland Christus te prediken. Zij arbeidden getrouw en bedachtzaam en legden getuigenis af van de dingen die zij gezien en gehoord hadden, en beriepen zich op ‘het profetische woord, dat zeer vast is’ (2 Petrus 1:19, SV), in een poging ‘het ganse huis Israëls’ ervan te overtuigen ‘dat God deze Jezus, die’ de Joden kruisigden, ‘heeft gemaakt én tot Here én tot Christus.’ (Handelingen 2:36)” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 123, 124.

12e Les

Sabbat 23 maart 2024

Sabbatbegin 18.57 ^u. ↔ 18.59 ^u.

Dienende engelen

“Zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen die de zaligheid zullen beërven?” Hebréeën 1:14.

“Het vermelden van deze bezoeken van engelen zal kracht en moed verlenen aan Gods arbeiders. Even zeker als in de dagen der apostelen

doorkruisen ook heden ten dage hemelse boodschappers het land in alle richtingen en zoeken zij de bedroefden te troosten, de onboetvaardige tot inkeer te brengen, de harten van de mensen voor Christus te winnen. We kunnen deze boden niet met onze ogen waarnemen. Toch zijn ze met ons, om ons te leiden en te beschermen. “ –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 115.

ZONDAG

Martelaarschap van Jakobus

1. **Hoe werd Jakobus, de broer van Johannes, gemarteld? Welke plannen had dezelfde machthebber voor Petrus? Handelingen 12:1-4.**

Handelingen 12:1-4 *Omstreeks die tijd sloeg koning Herodes de hand aan sommigen van de gemeente om hen kwaad te doen. En hij doodde Jakobus, de broer van Johannes, met het zwaard. En toen hij zag dat het de Joden welgevallig was, ging hij verder door ook Petrus te grijpen (het waren de dagen van de ongezuurde broden); en toen hij ook die gegrepen had, zette hij hem in de gevangenis en gaf hem over aan vier wachten, elk bestaande uit vier soldaten, om hem te bewaken, omdat hij hem na het Pascha wilde voorleiden aan het volk.*

“Herodes bekleedde tegelijkertijd het ambt van viervorst over Galilea. Hij stond bekend als een aanhanger van het joodse geloof en ogenschijnlijk ijverde hij zeer voor het volbrengen van de ceremoniën der joodse wet. Hij trachtte bij de Joden in de gunst te komen om zich daardoor van zijn ambten en aanzien te verzekeren. Door de gemeente van Christus te vervolgen, door de huizen en goederen van de gelovigen te plunderen en de leidinggevende leden van de gemeente gevangen te nemen, kwam hij aan hun verlangens tegemoet. Hij liet Jakobus, de broer van Johannes, gevangennemen en door de scherp-rechter met het zwaard doden, zoals een andere Herodes de profeet Johannes had laten onthoofden. Toen hij zag dat de Joden met deze maatregelen zeer ingenomen waren, liet hij ook Petrus gevangen zetten. Deze wreedheden hadden plaats gedurende het Pascha. Terwijl de Joden hun bevrijding uit Egypte vierden en grote ijver voor de wet van God voorwendden, overtraden zij tegelijkertijd ieder beginsel van die wet door de gelovigen in Christus te vervolgen en te doden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 109.

2. **In welke stressvolle positie was Petrus vastgebonden? Hoe gebruikte God deze gelegenheid om Zijn dienaar van een groter gevaar te redden? Handelingen 12:4-6.**

Handelingen 12:4-6 *En toen hij ook die gegrepen had, zette hij hem in de gevangenis en gaf hem over aan vier wachten, elk bestaande uit vier soldaten, om hem te bewaken, omdat hij hem na het Pascha wilde voorleiden aan het volk. Petrus werd dus in de gevangenis bewaakt; maar door de gemeente werd voortdurend voor hem tot God gebeden. Toen Herodes hem zou voorleiden, sliep Petrus die nacht tussen twee soldaten, geboeid met twee ketenen; en de bewakers voor de deur bewaakten de gevangenis.*

“Herodes herinnerde zich de bevrijding van de apostelen die eertijds had plaatsgevonden en hij nam daarom in dit geval dubbele voorzorgsmaatregelen. Om iedere mogelijkheid tot bevrijding uit te sluiten was Petrus onder de bewaking van zestien soldaten gesteld, die, in verschillende wachten ingedeeld, hem dag en nacht bewaakten. In zijn cel werd hij tussen twee soldaten gezet, gebonden met twee kettingen. Elke ketting was aan de pols van een der soldaten bevestigd. Hij kon zich onmogelijk bewegen zonder dat ze dit bemerkten. Met stevig vergrendelde en streng bewaakte gevangenisdeuren was, voor zover het menselijke hulp betrof, iedere kans op bevrijding of ontvluchting uitgesloten. Maar wanneer de nood het hoogst is, is Gods redding nabij. [...]

Terwijl de terechtstelling van Petrus onder verschillende voorwendsels tot na het Pascha werd uitgesteld, hadden de leden der gemeente tijd voor diepgaand zelfonderzoek en ernstig gebed. Zij baden zonder ophouden voor Petrus, want zij voelden dat hij voor het werk niet kon worden gemist. Zij waren zich ervan bewust dat een tijdstip was bereikt waarop, zonder de speciale hulp van God, de gemeente van Christus zou worden uitgeroeid.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 110, 111, 110.

3. **Was Petrus boos over zijn gevangenschap? Op wie vertrouwde hij? Handelingen 12:6; Psalm 4:8.**

Handelingen 12:6 *Toen Herodes hem zou voorleiden, sliep Petrus die nacht tussen twee soldaten, geboeid met twee ketenen; en de bewakers voor de deur bewaakten de gevangenis.*

Psalm 4:8 *U hebt mij meer blijdschap in het hart gegeven, dan ten tijde dat zij hun koren, en hun nieuwe wijn in overvloed hadden.*

“Het is de laatste nacht voor de vastgestelde terechtstelling. Vanuit de hemel is een machtige engel gezonden om Petrus te verlossen. De sterke deuren die de heilige man Gods insluiten, gaan zonder toedoen van mensenhanden open. De engel van de Allerhoogste gaat erdoor en de deuren sluiten zich geruisloos achter hem. Hij treedt de cel binnen en daar ligt Petrus in een vredige slaap van volkomen vertrouwen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 111.

WOENSDAG

De onverwachte bezoeker

4. **Wie ging de gevangenis binnen in de vreselijke duisternis? Op welk moment begreep Petrus wat de Heere deed om de gemeente te helpen? Handelingen 12:7-11.**

Handelingen 12:7-11 *En zie, er stond een engel van de Heere en er scheen een licht in het vertrek, en door Petrus in de zij te porren, wekte hij hem en zei: Sta snel op. En zijn ketenen vielen van zijn handen af. En de engel zei tegen hem: Doe uw gordel om en bind uw sandalen aan. En hij deed dat. En hij zei tegen hem: Sla uw bovenkleed om en volg mij. En hij ging naar buiten en volgde hem, en hij wist niet dat het werkelijkheid was wat er door de engel plaatsvond, maar hij dacht dat hij een visioen zag. En toen zij langs de eerste en tweede wacht gegaan waren, kwamen zij bij de ijzeren poort die naar de stad leidt; die ging vanzelf voor hen open. En toen zij naar buiten gegaan waren, liepen zij één straat verder, en meteen ging de engel van hem weg. En toen Petrus tot zichzelf gekomen was, zei hij: Nu weet ik werkelijk dat de Heere Zijn engel uitgezonden heeft en mij verlost heeft uit de hand van Herodes en uit alles wat het Joodse volk verwachtte.*

“Hij probeerde zich de gebeurtenissen van de laatste ogenblikken weer voor de geest te halen. Hij herinnerde zich dat hij, gebonden tussen twee soldaten, zonder sandalen en overkleed, was ingeslapen. Hij bekeek zichzelf en zag dat hij volledig gekleed en omgord was.

Zijn polsen, gezwollen door het dragen van de wrede ijzers, waren van de handboeien bevrijd. Hij beseftte dat zijn vrijheid geen misleiding, geen droom of visioen was, maar een gezegende werkelijkheid. De komende morgen zou hij ter dood worden gebracht, maar zie, een engel had hem uit de gevangenis en van de dood bevrijd. ‘En Petrus, tot zichzelf gekomen, zeide: Nu weet ik waarlijk, dat de Here Zijn engel uitgezonden heeft en mij gerukt heeft uit de hand van Herodes en uit al wat het volk der Joden verwachtte.’ –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 112.

DONDERDAG

Aarzelings om de deur open te doen

5. **Bij wie zijn huis klopte Petrus aan nadat hij bevrijd was? Wat gebeurde er nadat een jonge zuster zijn stem had gehoord, terwijl de gemeente voor hem bad? Handelingen 12:12-16.**

Handelingen 12:12-16 *En toen dit tot hem doorgedrongen was, ging hij naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, die ook Markus genoemd werd, waar velen bijeenwaren en baden. Toen Petrus aan de deur van de poort klopte, ging er een dienstmeisje naartoe om te luisteren, van wie de naam Rhodé was. En toen zij de stem van Petrus herkende, deed zij van blijdschap de poort niet open, maar rende naar binnen en berichtte dat Petrus voor de poort stond. En zij zeiden tegen haar: U bent buiten zinnen! Maar zij hield vol dat het zo was. En zij zeiden: Het is zijn engel. Maar Petrus bleef kloppen: en toen zij opengedaan hadden, zagen zij hem en waren buiten zichzelf.*

“De apostel ging terstond op weg naar het huis waar zijn broeders bijeengekomen waren en waar zij op dat ogenblik tezamen ernstig voor hem baden. Toen Petrus ‘aan de deur van het voorportaal klopte, kwam een slavin, met name Rhodé, voor om te horen wat er was; en toen zij de stem van Petrus herkende, deed zij van blijdschap het voorportaal niet open, maar liep naar binnen om mede te delen, dat Petrus voor het portaal stond. En zij zeiden tot haar: Gij spreekt wartaal. Doch zij bleef volhouden, dat het zo was. En zij zeiden: Het is zijn engel.’

‘Maar Petrus bleef kloppen en toen zij opengedaan hadden, zagen zij hem en waren verbijsterd. En hij wenkte met zijn hand, dat zij

zwijgen moesten, en verhaalde hun, hoe de Here hem uit de gevangenis had geleid'. En Petrus 'vertrok en reisde naar een andere plaats'. Blijdschap en dankbaarheid vervulde de harten van de gelovigen, omdat God hun gebeden had gehoord en verhoord, en Petrus uit de handen van Herodes had bevrijd." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 112.

VRIJDAG

6. **Wat gebeurde er in de gevangenis toen het ochtend werd en de soldaten zich realiseerden dat Petrus weg was? Handelingen 12:18, 19.**

Handelingen 12:18, 19 *Toen het dag was geworden, was er geen geringe opschudding onder de soldaten over wat er met Petrus gebeurd kon zijn. En nadat Herodes hem gezocht maar niet gevonden had, ondervroeg hij de bewakers en gaf bevel hen weg te leiden. En hij vertrok van Judea naar Caesarea en bleef daar.*

“Toen de bewakers ontdekten dat Petrus was ontkomen, waren ze hevig ontsteld. Er was hun nadrukkelijk gezegd dat zij voor het leven van degene die onder hun bewaking was gesteld, met hun leven borg stonden, en met het oog hierop waren zij bijzonder waakzaam geweest. Toen de dienaren kwamen om Petrus te halen, stonden de soldaten nog steeds voor de deur van de gevangenis; de sloten en grendels zaten nog vast, de boeien zaten nog steeds ter beveiliging aan de polsen van de twee soldaten, maar de gevangene was weg.

Toen het bericht van Petrus' ontsnapping aan Herodes werd overgebracht, was hij verbitterd en woedend. Hij legde de gevangeniswacht de beschuldiging van ontrouw ten laste en gaf bevel hen ter dood te brengen. Herodes wist dat geen menselijke macht Petrus had bevrijd, maar hij was besloten niet toe te geven dat een goddelijke kracht zijn plan had verijdeld en hij ging ermee door zich vermetel tegen God op te stellen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 113.

SABBAT

7. **Welke gruwelijke dood stierf Herodes desalniettemin? Handelingen 12:20-23.**

Handelingen 12:20-23 *En Herodes koesterde bittere vijandschap tegen de Tyriërs en Sidoniërs: maar zij kwamen eensgezind naar hem toe, en na Blastus, de kamerheer van de koning, overtuigd te hebben, vroegen zij om vrede, omdat hun land gevoed werd door dat van de koning. En op een vastgestelde dag trok Herodes een koninklijk kleed aan en hield, op de rechterstoel gezeten, een toespraak tot hen. En het volk riep uit: Een stem van God en niet van een mens! En onmiddellijk sloeg een engel van de Heere hem, omdat hij God de eer niet gaf: en hij werd door de wormen gegeten en gaf de geest.*

“Gekleed in een van zilver en goud fonkelend gewaad, dat de zonnestralen opving in zijn glinsterende plooien en dat de ogen van de toeschouwers verblindde, was hij een schitterende figuur. [...] Verder verklaarden zij dat, terwijl zij hem tot nu toe als een vorst hadden geëerbiedigd, hem voortaan als een god wilden vereren. [...] Dezelfde engel die vanuit de koninklijke hoven was neergekomen om Petrus te bevrijden, was voor Herodes de bode van toorn en gericht. De engel stootte Petrus in zijn zijde om hem uit zijn sluimering te doen ontwaken; maar het was een heel verschillende stoot die hij de goddeloze koning toebreacht, om zijn trots teniet te doen en aan hem de straf van de Almachtige te voltrekken. Herodes stierf onder zware geestelijke en lichamelijke folteringen, onder het vergeldend oordeel van God.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 113, 115.

Ter overdenking

“Het is noodzakelijk dat wij een beter begrip krijgen van de dienst der engelen. Het zou goed zijn eraan te denken dat ieder oprecht kind van God de medewerking geniet van hemelse wezens. Onzichtbare scharen van licht en kracht staan ten dienste van zachtmoedigen en nederigen die de beloften Gods geloven en daarin hun vertrouwen stellen. Cherubim en serafim en engelen die in kracht uitmunten, staan aan Gods rechterhand, allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beërven.” (Hebreeë 1:14)” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 116.

Een vrezende jongeman

“En toen zij in Salamis gekomen waren, verkondigden zij het Woord van God in de synagogen van de Joden; en zij hadden bovendien Johannes als dienaar.” Handelingen 13:5

ZONDAG

1. **Wie kiest mannen voor het dienstwerk? Wie vergezelde Barnabas en Paulus als assistent? Handelingen 13:1-5.**

Handelingen 13:1-5 *En er waren in Antiochië, in de gemeente aldaar, enkele profeten en leraars, namelijk Barnabas, Simeon, die Niger genoemd werd, Lucius van Cyrene, Manahen, die met Herodes, de viervorst, opgegroeid was, en Saulus. En terwijl zij de Heere dienden en vastten, zei de Heilige Geest: Zonder voor Mij zowel Barnabas als Saulus af voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb. Toen vastten en baden zij, en nadat zij hun de handen opgelegd hadden, lieten zij hen gaan. Zij dan, uitgezonden door de Heilige Geest, vertrokken naar Seleucië en voeren vandaar naar Cyprus. En toen zij in Salamis gekomen waren, verkondigden zij het Woord van God in de synagogen van de Joden; en zij hadden bovendien Johannes als dienaar.*

“ ‘Door de Heilige Geest uitgezonden, trokken’ Paulus en Barnabas, na hun inzegening door de broederen in Antiochië ‘naar Seleucië en voeren vandaar naar Cyprus’. Zo begonnen de apostelen hun eerste zendingsreis. [...] De moeder van Marcus had zich tot het christelijk geloof bekeerd, en haar huis te Jeruzalem was een toevluchtsoord voor de discipelen. Zij waren daar altijd verzekerd van een vriendelijke ontvangst en een bepaalde tijd van rust. Tijdens een van deze bezoeken van de apostelen aan het huis van zijn moeder stelde Marcus aan Paulus en Barnabas voor hen op hun zendingsreis te vergezellen. Hij voelde de genade Gods in zijn hart en verlangde zich geheel aan het evangelieambt te wijden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 125.

2. Wie vroeg Paulus en Barnabas om Gods woord met hem te komen delen? Handelingen 13:7.

Handelingen 13:7 *Hij hoorde bij de stadhouder Sergius Paulus, een verstandig man. Die riep Barnabas en Saulus bij zich en verlangde ernaar het Woord van God te horen.*

“ ‘En na het gehele eiland doorgetrokken te zijn tot aan Paphos, troffen zij een zekere tovenaars aan, een valse profeet, een Jood, wiens naam was Bar-Jezus; hij hield zich op bij de landvoogd Sergius Paulus, een verstandig man. Deze begeerde het woord Gods te horen ...’

[...] Zo was het toen Sergius Paulus, de landvoogd van Cyprus, de evangelieboodschap beluisterde. De landvoogd had de apostelen laten roepen om zich omtrent de boodschap die zij kwamen verkondigen, te laten onderrichten; en nu probeerden de machten der duisternis, werkend door de tovenaars Elymas, hem door hun verderfelijke invloeden van het geloof te weerhouden en zo Gods bedoeling te verijdelen.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 125, 126.

3. Waarom verliet Johannes Marcus Paulus en Barnabas en keerde terug naar huis? Handelingen 13:13.

Handelingen 13:13 *En Paulus en zij die bij hem waren, voeren van Pafos weg en kwamen in Perge aan, een stad in Pamfylië. Maar Johannes verliet hen en keerde terug naar Jeruzalem.*

“Paulus en zijn metgezel zetten hun reis voort, waarbij zij zich naar Perge in Pamphylië begaven. De weg viel hun zwaar. Zij moesten aan moeiten en ontberingen het hoofd bieden en waren aan alle kanten door gevaren omringd. In de dorpen en steden waar zij doortrokken en op de eenzame wegen waren zij door zichtbare en onzichtbare gevaren omgeven. Doch Paulus en Barnabas hadden geleerd op de bevrijdende kracht Gods te vertrouwen. Hun harten waren van brandende liefde vervuld voor zielen die de ondergang tegemoet gingen. Als trouwe herders op zoek naar de verloren schapen, schonken zij geen aandacht aan eigen gemak en behaaglijkheid. Zichzelf ver-

getend, wankelden zij niet wanneer vermoeidheid, honger en koude hun deel waren. Zij hadden slechts één doel voor ogen – de redding van hen die ver van de kudde waren afgedwaald.

Hier was het dat Marcus, door vrees en ontmoediging overweldigd, een tijdlang onzeker was in zijn voornemen om zich van ganser harte aan het werk des Heren te wijden. Niet gewend aan ontberingen, werd hij door de gevaren en ongemakken van de reis ontmoedigd. Onder gunstige omstandigheden had hij met succes gearbeid. Maar nu, te midden van tegenstand en gevaren die de pionier zo vaak op zijn weg ontmoet, faalde hij om als een goed krijgsman van Jezus Christus verdrukking te lijden. Hij moest nog leren om gevaren en vervolging en tegenstand moedig onder ogen te zien.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 127.

WOENSDAG

4. Hoe zagen de ervaren apostelen de beslissing van de jongeman?

“Toen de apostelen steeds verder voorttrokken en toen steeds grotere moeilijkheden zich voordeden, aarzelde Marcus; hij verloor de moed, weigerde verder te gaan en keerde terug naar Jeruzalem.

Deze terugkeer werd voor Paulus de aanleiding om Marcus voor een tijd onvriendelijk en zelfs streng te beoordelen. Barnabas daarentegen was geneigd hem vanwege zijn onervarenheid te verontschuldigen. Hij hoopte vurig dat Marcus het predikambt niet zou opgeven, want hij zag hoedanigheden in Marcus die hem tot een bruikbare arbeider voor Christus zouden kunnen maken.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 127.

DONDERDAG

Paulus en Barnabas uit elkaar gegaan

5. Wat ontstond er tussen Paulus en Barnabas toen laatstgenoemde Johannes Marcus wilde uitnodigen om zich weer bij hen te voegen? Handelingen 15:36-40.

Handelingen 15:36-40 *En na enkele dagen zei Paulus tegen Barnabas: Laten wij nu terugkeren en onze broeders bezoeken in elke stad waar wij het Woord van de Heere verkondigd hebben, en zien*

hoe het met hen gaat. Nu wilde Barnabas Johannes, die ook Markus heet, meenemen. Paulus achtte het echter juist om hem, die hen van Pamfylie af verlaten had en niet met hen meegegaan was naar het werk, niet mee te nemen. Er ontstond daarom verbittering, zodat zij uit elkaar gingen en Barnabas Markus meenam en per schip naar Cyprus vertrok; maar Paulus koos Silas en vertrok, nadat hij door de broeders aan de genade van God opgedragen was.

“Barnabas was bereid met Paulus mee te gaan, maar hij wilde Marcus, die opnieuw te kennen had gegeven zich aan het zendingswerk te willen wijden, meenemen. Paulus had hiertegen bezwaar. Hij ‘bleef van oordeel, dat men niet iemand bij zich moest hebben’ die gedurende de eerste zendingsreis hen in tijd van nood had verlaten. Hij was niet bereid de zwakheid van Marcus, die voor de veiligheid en de gerieflijkheden van het huiselijk leven het werk in de steek had gelaten, te verontschuldigen. Hij verklaarde nadrukkelijk dat iemand met zo weinig weerstandsvermogen ongeschikt was voor een werk dat geduld, zelfverloochening, moed, toewijding, geloof, en bereidheid tot opoffering, indien nodig zelfs van het eigen leven, vereiste.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 149.

VRIJDAG

- 6. Het positieve resultaat van het bittere geschil was dat er nu twee duo's waren om het evangelie uit te dragen. Wie waren dat? Tot slot, wat gebeurde er later met Johannes Marcus? Handelingen 15:39, 40.**

Handelingen 15:39, 40 *Er ontstond daarom verbittering, zodat zij uit elkaar gingen en Barnabas Markus meenam en per schip naar Cyprus vertrok; maar Paulus koos Silas en vertrok, nadat hij door de broeders aan de genade van God opgedragen was.*

“Zo hevig was de twist dat Paulus en Barnabas uiteengingen; de laatste volgde zijn overtuiging en nam Marcus met zich mee. ‘En er ontstond een verbittering, zodat zij uiteengingen en Barnabas met Marcus naar Cyprus voer. Maar Paulus koos zich Silas en vertrok, door de broeders aan de genade des Heren opgedragen’ ” [...] In latere jaren werd zijn bezorgdheid voor Marcus rijkelijk beloond, want de jonge man gaf zich onvoorwaardelijk aan de Here en aan het werk der evangelieverkondiging in moeilijke gebieden. Onder Gods

zegen en onder de wijze leiding van Barnabas ontwikkelde hij zich tot een bekwame arbeider.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 149, 150; 127, 128.

SABBAT

7. Hoe veranderde de mening van de apostel Paulus over Marcus? Kolossensen 4:10; 2 Timótheüs 4:11.

Kolossensen 4:10 *Aristarchus, mijn medegevangene, groet u, en Markus, de neef van Barnabas, over wie u opdrachten ontvangen hebt – als hij bij u komt, ontvang hem dan –*

2 Timótheüs 4:11 *Alleen Lukas is bij mij. Haal Markus op en breng hem met u mee, want hij is voor mij van veel nut voor de ambtelijke bediening.*

“Paulus verzoende zich later met Marcus en beschouwde hem als een medearbeider. Hij beval hem dan ook aan de Colossenzen aan als een medewerker ‘voor het Koninkrijk Gods’ en ‘tot troost’ (Kolossensen 4:11) voor hem. Korte tijd voor zijn dood sprak hij opnieuw van Marcus als ‘van veel nut’ voor hem ‘voor de dienst.’ (2 Timótheüs 4:11)” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 128.

Ter overdenking

“Gedurende de eerste jaren na de belijdenis van zijn geloof had de christelijke levenservaring van Marcus zich verdiept. Toen hij het leven en de dood van Christus met meer opmerkzaamheid overdacht, verkreeg hij helderder inzichten over de zending van de Heiland, Zijn moeiten en strijd. Toen hij in de littekenen van Zijn handen en voeten de tekenen van Zijn dienstbaarheid aan het mensdom las, en zag hoe vër Zijn zelfverloochening reikte om verlorenen en stervenden te redden, werd Marcus gewillig de Meester op het pad van zelfverloochening te volgen. En nu hij het lot van Paulus, de gevangene, deelde, verstond hij beter dan ooit te voren dat het oneindige winst is Christus te verkrijgen, en dat het een oneindig verlies is de wereld te gewinnen en zijn ziel, waarvoor het bloed van Christus tot redding werd vergoten, te verliezen. In het aangezicht van zware beproevingen en tegenstand bleef Marcus standvastig, en een verstandige en geliefde helper van de apostel.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 335.